

dEPutáció

2016.
III. SZÁM

Tőkés László európai parlamenti képviselő sajtóirodájának értesítője

Szerkeszti: **Dénes László**

Lapterv és tördelés: **Mohácsi László Árpád**

E-mail: press@tokeslaszlo.eu

ITTHON VOLTUNK, VAGYUNK, LESZÜNK EURÓPÁBAN!

Tőkés László európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke – számos más közéleti személyiséggel együtt – idén is részt vett a **Tusványosként** ismert rendezvényen, amelynek zárónapján **Orbán Viktorral** együtt volt előadója a nagy közönség- és médiaérdeklődéssel kísért fórumnak. A magyar miniszterelnök csak másfél napot tudott eltölteni a **27. Bálványosi Nyári Szabadegyetem és Diáktábor** helyszínén, Tusnádfürdőn, erdélyi EP-képviselőnk viszont mindvégig jelen lehetett a július 19–24. között lezajlott rendezvénysorozaton, nemcsak előadóként, hanem több előadás hallgatójaként és hozzászólójaként egyaránt.

A július 20-i délelőtti **hivatalos megnyitó** volt az egyik ilyen alkalom, a Lőrincz Csaba-sátorban, ahol a bálványosi folyamat elindítója, a magyarországi és erdélyi szervezők, az intézményes nemzetpolitika és a házigazdák képviselői méltatták és indokolták az idei tábor mottóját: „Tusványos 27 – Itthon voltunk, vagyunk, leszünk Európában!” Elhangzott: az elmúlt negyedszázad alatt a Bálványosi Nyári Szabadegyetem

és Diáktábor Erdély és a teljes Kárpát-medence egyik legfontosabb rendezvényévé nőtte ki magát, amelyen fontos nemzetpolitikai kérdések megvitatásán túl rengeteg párbeszédre nyílik lehetőség. Közel 200, zömmel önkéntes szervező működtette idén a fesztivált, 24 tematikus sátorban több száz programon vehettek részt az érdeklődők keddtől vasárnapig.

Tőkés László aznap még a „Milyen Európát akarunk? Van-e közép-európai keresztény vízió Európa számára?” című, valamint a „Justice 2.0. – A kommunizmus büntetetei, az európai büntető bíróság felállításának esélyei” című eszmecseréken, délben pedig a tusnádfürdői Közösségi Házban megrendezett **kiállítás** megnyitóján vett részt. A **Totalitarianism in Europe (Totalitarizmus Európában)** című tárlatot az **Európai Emlékezet és Lelkiismeret Platformja** nevű nemzetközi szervezet rendezte meg, a megnyitón részt vettek annak vezetői is. EP-képviselőnk a platform védnöki testületének tagjaként idézte fel, hogy 2009-ben végre az Európai Parlament is elítélte a totalitárius rendszert, és kimondta: nem szabad kettős mércét hasz- ➤

▶ nálni a nácik és kommunisták viszonylatában, hanem „egyazon értékrend szerint kell ítéletet mondani mindkettő felett”.

Július 21-én délelőtt Tőkés László az **Egyházak Európában** című pódiumbeszélgetést hallgatta meg, a hozzászólások rendjén fogalmazva meg aggodalmait és álláspontját, miközben az egyházi és a világi élet képviselői ilyen kérdésekre keresték a választ az EMNT Kós Károly-sátrában: Mi a közös a történelmi magyar egyházakban és Európában? Mit jelent, hogy keresztyén Európa? Egyenlő-e a keresztyén Európa a hívő Európával? Mérvadók-e Európában a keresztyén hagyományok? Mi az egyházak küldetése? Engedhetünk-e a mindenben eluralkodó liberális szemléletnek, hogyan viszonyuljanak ehhez az egyházak? Van-e helye, mi a helye a politikában az egyháznak? **Kiss-Rigó László** szeged-csanádi katolikus püspök arra figyelmeztetett a beszélgetés során, hogy olyan vezetőkre van szükség Európának, akik Jézussal kapcsolatban állnak. Szerinte az értéksemlegesség, amelyre a nyugati társadalom olyan büszke, egyenlő az értékellenességgel. Részint erre reagálva mondotta hozzászólásában európai képviselőnk: milyen könnyű és jó volna, ha Brüsszelben a Szentírást fogadnák el európai törvény gyanánt, mert akkor pofonegyszerűvé válna a tájékozódás és a kiutérés – ahogy **Kató Béla** erdélyi püspök fogalmazott: „valljuk meg a Krisztust, és kövessük őt”. Ehelyett egy bürokratikus túlszabályozás megy végbe, „és megmondhatom őszintén, hogy semmivel sem kellemesebb a nyugati országokat jellemző vulgár-materiális szekularizmus, mint volt a tudományosnak nevezett kommunista ateizmus” – jelentette ki Tőkés László, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület korábbi püspöke. „Azt hiszem, hogy mi, kelet-közép-európaiak, vagy mi, magyar történelmi egyházak, az utolsó előtti pillanatban vagyunk ahhoz, hogy a megelőzés módszerét alkalmazzuk. Ne a betegség ellen küzdjünk, hanem a betegséget előzzük meg! – ez lehetne a mi hitbéli logikánk és filozófiánk. Még nem omlottak be egyházaink. De ha minden rosszat átveszünk nyugatról a megfélemlési vágy és a politikai korrektség jegyében, akkor bizony nagyon hamar utolérhetjük őket” – fejtette ki Tőkés László, azzal zárva hozzászólását, hogy hitünk

és a **Szabó László** unitárius lelkész, egyházi tanácsos által emlegetett nemzeti elkötelezettségünk viszonylatában nagyon nehéz dolgunk van, de természetesen ezt a harcot is meg kell harcolnunk.

Délben a Bethlen Gábor-sátorban jelent meg képviselőnk, ahol **Kisebbségi jogok érvényesülése a Kárpát-medencében 2016-ban** címmel zajlott eszmecsere. A moderátori szerepet is betöltő **Csóti György**, a Kisebbségi Jogvédő Intézet igazgatója több ízben leszögezte, a kisebbségbe szorult magyar közösségek békés, parlamenti eszközökkel próbálják elérni jogaik biztosítását, eddig nagyon kevés eredménnyel. Hangsúlyozta azt is, egyetlen megnyugtató megoldás létezne: a különböző szintű autonómiák biztosítása, mert megoldatlan a magyar ügy a Kárpát-medencében, a kisebbségi jogok érvényesítésében nagyon sok a visszaélés. De a helyzet nem reménytelen – így összegezhető annak a körképnek a következtetése, amelynek során az elszakított területeken élő magyarság képviselői ismertették helyzetüket.

A Kriza János-sátorban ugyanezen nap délutánján mutatták be **Németh Zsoltnak**, a magyar Országgyűlés külügyi bizottsága elnökének **Hitünkéből értékek következnek** című könyvét, amely a bálványosi folyamat egyik elindítójaként is számon tartott politikus 2002–2014 közötti írásait, beszédeit tartalmazza. A két kötet előszavában **Orbán Viktor** miniszterelnök méltatja a szerző hozzájárulását a magyar nemzetpolitikához, a bemutatón pedig **Martonyi János** volt külügyminiszter, **Brenzovics László** régi harcostárs

és kolléga, a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség elnöke, valamint Tőkés László EP-képviselő értékelt. Utóbbi úgy vélte, hívő emberekre lenne szükség a közéletben, akik hitbéli meggyőződéssel vállalják társadalmi szerepüket. „Aki nem hisz, nem is cselekszik. Még a legjobb focicsapat is vereséget szenved, ha nem a győzelem hitével lép pályára.” Meglátása szerint Németh Zsolt „túltesz minden politizáló papon és prédikáló politikuson”, személyét a hitből fakadó „jócselekedetek” – politikai tettek – hitelesítik.

Július 22-én a fősátor délelőtti paneljét tisztelte meg jelenlétével Tőkés László, melynek keretében nyolc Kárpát-medencei magyar párt vezető képviselőjének ▶

▶ részvételével rendezték meg az immár hagyományos **nemzetpolitikai kerekasztalt**, Itthon a Kárpát-medencében címmel. A beszélgetést moderáló **Répás Zsuzsanna** nemzetpolitikai szakértő a fórum elején bejelentette: a Kárpát-medencei magyarság választott vezetői közös nyilatkozatban ítélték el az Európai Unió „elhibázott bevándorláspolitikáját és a kényszerbetelepítést”, összefogásra és a küszöbön álló népszavazáson való részvételre buzdítva a magyarságot. Erdélyből mind a három magyar politikai szervezet képviseltette magát a fórumon, az EMNP és az MPP elnöki szinten, az RMDSZ viszont csupán a szenátusi frakcióvezetőjét delegálta.

Július 23-án Orbán Viktor kormányfő tusnádfürdői szálláshelyén látta vendégül Tőkés Lászlót egy munkareggin, amelyen Németh Zsolt, az Országgyűlés külügyi bizottságának elnöke és Nagy János, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára is részt vett. Ezt követően került sor az idei Tusványos csúcsműhelyére, a megszokott közönség- és médiaérdeklődéssel kísért nagyszínpadi fórumra, **Itthon Európában!** címmel. Ennek keretében a magyar miniszterelnök és az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke mondtak beszédet és válaszoltak a hallgatóság soraiból érkezett néhány kérdésre, a meghirdetett időkeretben. **Orbán Viktor** beszédéből a hírügynökségek leginkább azt emelték ki, hogy a magyar kormányfő szerint Európa jelenlegi politikai vezetése megbukott, az európai biztonság helyreállításához alapvető változásokra van szükség, ezek részeként egy európai hadsereg felállítására.

Tőkés László beszédét a közösségi autonómia és a nemzetvédelem melletti kiállásként értékelték, kiemelve, hogy felidézte néhány évvel ezelőtti tusnádfürdői

kijelentését, amely miatt később megfosztották román állami kitüntetésétől. Eredeti álláspontját fenntartva ismét Magyarország védelmét kérte a határon túli magyar nemzetrészek számára, amiként Ausztria egy kétoldalú egyezmény alapján jelenleg is **védhatalmi státust** gyakorol az olasz fennhatóság alatt élő dél-tiroli osztrákok fölött. „Európai módra Románia és Magyarország is ezenképpen juthatna egyezsége a romániai,

erdélyi, székelyföldi magyarság önrendelkezése ügyében” – idézték a hírügynökségek az EMNT elnökét, aki megköszönte a védelmet és a támogatást Orbán Viktornak. A román nyelvű sajtó egy része ugyanakkor ezúttal is háborogva számolt be erdélyi képviselők „vérlázító” kijelentéseiről.

BESZÉD NÉMETH ZSOLT HITÜNKBŐL ÉRTÉKEK KÖVETKEZNEK CÍMŰ KÖNYVÉNEK BEMUTATÓJÁN

Emlékek, gondolatok, viszonyítások sűrűjében hajlathatunk **Németh Zsolt** most útjára bocsátott könyve fölé. Köszönöm, hogy moderátorunk, **Szesztay Ádám** megemlítette Temesvárt – én rögtön hozzátennem Tusnádfürdőt, illetve Bálványost. A mi személyes kapcsolataink erről a forrásvidékről indulnak, tehát messze a külpolitikától. Ilyen messziről indulva pedig, magam is messzebbre jutottam, mint valaha is képzelhettem volna, hiszen utóbb Brüsszelben találtam magam. Temesvár és a bálványosi tábor szellemében azóta is együtt képviseljük nemzeti érdekeinket és Erdély ügyét abban a szellemben, melyet ő is drága Édesapjától örökölt, s ilyenképpen visszük tovább mintegy staféta gyanánt apánk örökségét.

Amúgy én hamarabb ismertem meg **Németh Géza** bátyámat, mint a fiát. Ő akkor már, a '80-as évek kritikus időszakában amolyan „felmentő seregek” elszánt tagjaként működött. Azok közé a jeles magyar-honi személyiségek közé tartozott, akik át tudták járni ideig-óráig a határokat, és nehéz helyzetünkben mindig készek voltak mind lelkieken, mind anyagiakban támogatásunkra és segítségünkre sietni. Temesvári lelkészként akkor találkoztam vele utoljára, mielőtt

felszabadultunk volna. Együtt utaztunk Kolozsvárról Nagyváradra, nyakunkban a nyomon követőinkkel – soha nem felejttem el. Minekutána pedig megbukott a Ceaușescu-diktatúra, és megnyitlak a határok, immár változott körülmények között, ott folytattuk az együttműködést, ahol annak előtte abbamaradt. És szellemiségében ugyanott folytatjuk ma is, Zsolt fiával, azon a nemzetpolitikai útvonalon, melyen azóta is járunk.

Mindenekelőtt őszinte elismerésemet fejezem ki ennek a két vaskos kötetnek a több mint egy évtizednyi írást, beszédet magába foglaló, gazdag termése iránt. Szinte egy életműnek is beillik, annak ellenére, hogy Németh Zsolt személyében egy viszonylag fiatal politikussal van dolgunk. A könyv címének megfelelően, méltató szavaim elsősorban a **hitre** összpontosulnak. Az elvontnak nevezett „hit” ebben a könyvben olyanképpen ölt testet, mint ahogyan **János** evangéliumában írva vagyon, hogy „az Ige testté lett” – és íme, természetét kézzelfogható módon tartjuk a kezünkben. És a „holt betű” az élő hit által megelevenedik, és eleven erővel szólítja meg címzettjeit, az olvasókat.

Németh Zsolt meghatározó alakja, személyisége, formálója a magyar kül- és nemzetpolitikának. Sa- ▶

▶ ját bevallása szerint gondolkodásának, felfogásának, mondanivalójának, politikájának meghatározó eleme, alapja, forrása, háttere, mozgatórugója a hit, melyből értékek következnek. Az **az értékrend**, amely egyébként legfőbb rendezőelve a kötetnek, amint a bevezető fejezetben olvassuk: „Ez az értékelvűség különösen hangsúlyos; hangsúlyosabban jelenik meg, mint az a szakpolitika, amely következik belőle.” Ez a látszólagos ellentmondás amúgy Németh Zsolt tegnapi tábornyitó előadásában is felsejlett, amikor is – konkrét utalással a szombaton megszólaló előadókra – „politizáló papokról” és „prédikáló politikusokról” tett említést. Egy kis rosszmájúsággal azt is mondhatnánk: „bagoly mondja verébnek”, hiszen hitbéli és erkölcsi megalapozottságú irodalmi és politikai diskurzusában ő aztán tényleg minden politizáló papon és prédikáló politikuson túteszt! Teheti is, teszem hozzá azonnal – nehogy félreértés essék –, hiszen ő nem „papol”, hanem valóban „prédikál”, a szónak a legnemesebb értelmében. A nemzetszolgálatban kitűnő édesapja, áldott emlékű Németh Géza édes fiaként azt a bibliai gyökerű prédikatori hagyományt folytatja, melyet éppen az eleven hit, a Szentírás szentesítette értékek és a hitből fakadó cselekedetek hitelesítenek.

Németh Zsolt nyíltan és méltóságteljesen **vállalja és megvallja hitét**, egy olyan világban, amikor ez nem „trendi”, nemigen illeszkedik a politikai korrektség mármár diktatórikus elvárásrendszerébe. Egy olyan világban, amelyet nem annyira az eszmei értékek, hanem sokkal inkább az érdekelvű pragmatizmus jellemez – s teszi ezt olyanképpen, hogy nem a „tisztátalan” érdekek húzzák le a sárba a nemes értékeket, hanem a – pejoratív értelemben emlegetett – érdekek nemesednek az általa vallott értékrendhez, és válnak egyaránt vállalhatóvá és hitelessé.

Az Európai Parlamentben magam is tapasztalom, hogy a hit, az értékelvű vallásos meggyőződés, **Krisztus** vagy **Isten** neve, és általában a **kereszténység** nem éppen „menő” fogalmak és kategóriák. Gondoljunk csak vissza az EU egykori alkotmányvitájára, annak az európai keresztény gyökereket, illetve az egyesült Európa

„atyáinak” szellemiségét tagadó vonatkozásaira. Vagy arra, hogy amióta a kereszténydemokraták beolvadtak a sokszínű, eklektikus Néppártba, még miközöttünk, néppártiak között sem tanácsos ilyen fogalmakról, értékekről beszélni. De a mindennapi közbeszédtől és -gondolkozástól is igen távol áll, hogy a hitet, a kereszténységet – úgymond – a szentségtelen politikával vagy éppenséggel a brüsszeli Unióval asszociálják.

Nemrég hallottam a rádióban egy műsort, amelyben az éppen szolgálatos véleményvezér a jósműsorok terjedése kapcsán sommás általánosítással azt állapította meg, hogy „a magyar ember jobban szeret hinni, mint tenni”. Minő félreértése és lebecsülése ez a hitnek! Összetéveszti a hitet a hiszékenységgel. Egyben pedig lekicsinylően kompromittálja a magyar embert, illetve a hívő embert, pedig talán a leginkább éppen olyan **hívő magyar emberekre** volna a legnagyobb szükség a társadalomban, akik hitbéli meggyőződéssel vállalják társadalmi szerepüket, a munkát, a küzdelmet, a szolgálatot, az Istentől származó keresztényi hivatásukat. Az ateista kommunizmus szűkös évtizedei nyomán, valamint a nyugatias szekuláris hitevesztés jelenlegi körülményei közepette – igenis – élő hitre és hitünkbeli erőt merítő, elkötelezett nemzetpolgárokra volna a legnagyobb szükség. Aki nem hisz, az nem is cselekszik. A „merjünk kicsik lenni” önfeladó kicsinyhitűsége eleve vesztesre ítél bennünket. Még a legkiválóbb focicsapat is vereséget szenved, hogyha nem a győzelem hitével lép pályára. (Zárójelben hadd jegyezzem meg, hogy tulajdonképpen erről szól a magyar labdarúgás egész, több évtizede tartó, nyomasztó nemzeti pszichózisa, melynek talán az éppen nemrég lezajlott Európa-bajnokság sikerélménye vethet véget.)

Más megközelítésben, hadd idézzem a **Hegyi beszéd** hitről és jócselekedetekről szóló példázatát: „minden jó fa jó gyümölcsöt terem... Minden fa, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágattatik és tűzre vettetik. Azért az ő gyümölcszeikről ismeritek meg őket” (Mt 7,17.19-20). **Jakab** apostollal szólva pedig: „amiképpen holt a test lélek nélkül, azonképpen holt a hit cselekedetek nélkül” (Jak 2,26). Ebben a gondolatmenetben Németh Zsolt címbe foglalt alaptételénél is tovább léphetünk. Vagyis hitünkbeli nem csupán értékek, hanem **jócselekedetek** is következnek. Amiképpen Ábrahám hitének példáját ▶

► felmutatva az Apostol fogalmaz: „Látod, hogy a hit együtt munkálkodott az ő cselekedeteivel, és a cselekedetekből lett teljessé a hit... Hitt Istennek, és tulajdonították ő néki igazságot” (Jak 2,22-23).

A „gyümölcsöző hit” jelenkori példajaként beszélhetünk Németh Zsolt **igazáról** és nemzetünk ügyének **igazságáról** – a szónak a bibliai értelmében. Egy ateista – hitetlen és istentelen világából indultunk el annak idején, indult el Németh Zsolt korosztálya is, a hitet nevében hordozó **Fidesz**, oly időben, amikor még „a pokol kapuival” találtuk szemben magunkat.

Az előbbieken szoltam Németh Géza határokon átívelő hitbeli szolidaritásáról, egyház- és nemzetszolgálatáról. Apáink szinte törvényen kívüli állapotában, az állami ateizmus, a nacionalkommunista személyi kultusz bálványimádó korszakában cseperedtünk fel, és indultunk el. Abban az időben, amikor alkalmas és alkalmatlan időben hirdették Isten ígését. Temesvár „villanyoltó sötétségét” is hadd említsem meg. Amikor ez a világ, miként egy újkori bábeli építmény, 1989-ben hatalmas robajjal összeomlott – erre visszatekintve, Isten különleges kegyelmének érzem, hogy atyáink hitének nyomvonalán haladva, végre megtaláltuk azt, a kifelé és felfelé vezető utat, amelyen járva Istenhez, egymáshoz, népünkhöz és Európába eljutottunk.

Magam is azok közé tartozom, akik ennek a könyvnek számos beszédét élőben hallgathatták, szöveget az elsők között olvashatták. Példának okáért nagy jóérzéssel lapoztam oda, ahol Németh Zsolt Áldás, népesség című nagyváradi konferenciánkon elhangzott előadása vagy a temesvári évfordulói megemlékezéseinken mondott beszédei olvashatók. Ez a két kötet **az 1989-ből erre vezető útnak**, ezen út egyik fontos időszakának a hiteles dokumentumgyűjteménye. Ezen az úton adatik járnunk immáron egy negyed százada. Ezen az úton érkezünk idén is Tusnádfürdőre, erre a könyvbemutatóra – és tulajdonképpen ennek a történelmi, eszmei, lelki útnak a leképezése a Bálványosi Nyári Szabadegyetem, vagy – ha tetszik – maga a **bálványosi folyamat**. Más vetületben nézve, ez a magyar kül- és nemzetpolitika kiváltképpen útja, amelyen ma is járunk, és amelynek egyik kiemelkedő alakítója és útkészítője Németh Zsolt. Jó szívvel kívánom, hogy az előttünk álló úton szolgáljon útmutató gyanánt Hitünkben értékek következnek című becses könyve, a jó Isten pedig arra kérjük, mutasson utat nekünk, hogy el ne tévelyedjünk.

Tusnádfürdő, 2016. július 21.

Tőkés László

ORBÁN VIKTOR ÉS TŐKÉS LÁSZLÓ MEGBESZÉLÉSÉRŐL

A **XXVII. Bálványosi Nyári Szabadegyetem és Diáktábor** július 23-i délelőtti fórumát megelőzően **Orbán Viktor** magyar miniszterelnök és **Tőkés László**, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke egy munkareggelin találkozott.

Az EP-képviselő a találkozó után a sajtó érdeklődésére elmondta: „Az immár Tusványosként ismert rendezvény jó alkalom arra, hogy közösségbe vonja a honi és külhoni magyarság képviselőit. Erre sor került az idén is, amikor is a nemzet miniszterelnöke, Orbán Viktor 22-én este találkozott a külhoni magyarság főbb politikai pártjainak vezetőivel. Jőmagamat az EMNT elnökeként másnap, szombaton reggel látott vendégül egy **munkareggelin**, amelyen részt vett **Németh Zsolt**, az Országgyűlés Külügyi Bizottságának elnöke és **Nagy János**, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára is. Áttekintettük az erdélyi magyarság helyzetét, a magyar nemzet- és külpolitika legfőbb problémáit. A megbeszélés során felvetődött az Európai Unió állapota, a migránsügy, a terrorveszély, mindazok a témák, amelyek manapság foglalkoztatják a magyarságot a Kárpát-medencében és szerte a világban.”

Tőkés László elmondta még, hogy megbeszéltek az **EMNT** jelenére és jövőjére vonatkozó kérdéseket is, Orbán Viktor pedig elismeréssel nyugtázta a társadalmi szervezet által működtetett **demokráciaközpontok** munkáját, amely hozzájárult a határok fölötti nemzetegyesítés folyamatához tételesen ahhoz, hogy jelenleg már nyolcszáz ezren felüli azoknak a száma, akik a könnyített honosítás révén el- és visszanyerhették

magyar állampolgárságukat. Köztük félmilliónyan erdélyiek, jelentős részük az EMNT segítségével vehetett részt a folyamatban.

Európai és nemzetpolitikai vonatkozásban Orbán Viktor és Tőkés László egyetértettek abban eszmecseréjük során, hogy a közelgő **kvótareferendum** alkalmával az erdélyi szervezetek – amelyeknek tagjai és szimpatizánsai immár nagyrészt magyar állampolgárok is – saját ügyüknek kell tekintsék a migránsok kényszerbetelepítése elleni véleménynyilvánítást és nemzeti összefogást.

ITTHON EURÓPÁBAN!

BESZÉD A XXVII. BÁLVÁNYOSI NYÁRI SZABADEGYETEM ÉS DIÁKTÁBORBAN

A délvidéki Kishegyes, a felvidéki Martos és a kárpátaljai Felsőszinevér nyomán íme, **Tusnádfürdő** következik a sorban.

A szervezők: a Pro Minoritate Alapítvány és a Magyar Ifjúsági Tanácskiemelt partnereként, az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** nevében sok szeretettel és tisztelettel köszöntöm a XXVII. Bálványosi Nyári Szabadegyetem és Diáktábor résztvevőit itt, Tusnádfürdőn, a **Székely Autonomia** szállásterületén.

A Nemzeti Összetartozás szellemében és a Nemzeti Együttműködés Rendszerének keretében külön is üdvözlöm Mindazokat, akik határon innen és túl, a határok fölötti nemzetegyesítés jegyében, az utóbbi hat esztendőben, az újrakonosítási **törvénynek** köszönhetően válhattak újból egymás polgártársaivá!

Ugyanakkor engedjék meg, hogy bevezetésképpen Mindnyájunk nevében **együttérzésünket** és **részvétünket** fejezzem ki Franciaország népe és a gyászoló Hozzátartozók iránt a páratlanul kegyetlen **nizzai terrorcselekmény** miatt, mely az előző, hasonló merényletekkel, vagy a tegnap esti eszelős **müncheni vérengzéssel** együtt egész európai kultúránk elleni életveszélyes fenyegetést jelent.

Nem utolsó sorban sok szeretettel köszöntöm körünkben a **Nemzet miniszterelnökét**, őszinte köszönetünket és elismerésünket fejezve ki iránta azért a nemzet- és európai politikai szolgálatáért, amelyet Kárpát-medencei magyarságunk és – meggyőződésem szerint – egész kontinensünk, illetve kelet-közép-európaiként védelmében és javára folytat.

Itt és most van a helye annak, hogy újból felidézem a néhány évvel ezelőtt, ugyanitt elhangzott azon **kérésünket** – szó szerint idézem –, hogy: „vállaljanak **védhatalmi státuszt** a határon túli magyarok, Erdély

iránt, mint ahogyan Ausztria tette ezt az olaszországi Dél-Tirol esetében.”

Röviddel ezelőtt egy újságíró ezzel a kérdéssel fordult a dél-tiroli EURAC Kisebbségi Jogok Intézetének két szakemberéhez:

– „Ausztria még mindig védhatalmi státuszt gyakorol a dél-tiroli németek fölött?

– Természetesen, Ausztria mindig is védhatalom volt, és ez nagyon fontos a dél-tiroliak számára” – hangzott a válasz. Munkatársa pedig így folytatta:

– „... zajlik a második (1972-es) **autonomiastatútum** felülvizsgálata, melynek során ismét meghatározzák majd, mi lesz Ausztria szerepe Dél-Tirol vonatkozásában.”

Két európai uniós tagországról, **Olaszországról** és **Ausztriáról** van szó, melyek 1946-ban, majd 1972-ben egy akarattal rendezték a **Dél-Tirolban** élő német/osztrák közösség területi önrendelkezésének, autonóm jogállásának a kérdését.

Miniszterelnök úr, köszönjük a védelmüket és támogatásukat!

Európai módra, **Románia** és **Magyarország** is ezenképpen juthatna egyezsége a romániai, erdélyi, székelyföldi magyarság önrendelkezése ügyében; a **Kárpát-medencei Magyar Autonomiatanács** pedig ugyanezt a megoldást javasolja az összes külföldi magyar közösség esetében.

Kezdetől fogva az autonómia ügye mellett áll ki az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** és a **Székely Nemzeti Tanács**, országos és területi szinten, együtt az **Erdélyi Magyar Néppárttal**; sőt legutóbb az **RMDSZ** és társpártja, az **MPP** is elmozdulni látszik ebbe az irányba.

Ezért élt, halt áldott emlékü **Fodor Imre**, Marosvásárhelyi legutóbbi magyar polgármestere, a Székely Nemzeti Tanács korábbi elnöke, és emellett tett hitet a bibliai korhatárt immár túllépett **Király Károly**, élő példaképünk az átkos emlékü Ceaușescu-diktatúra elleni küzdelemben!

Az **1956-os forradalom és szabadságharc** idejü jubileuma mementő gyanánt tudatosítja bennünk, hogy **szabadságszerető** és **szabadságharcos** nép a magyar. Az erdélyi magyarság, kiváltképpen pedig a székelység számára a szabadság záloga és biztosítóka maga az **autonómia**.

Köszönetet mondok azért, hogy már az **Alaptörvény** is példás módon rendelkezik ebben a nemzetpolitikai prioritást jelentő kérdésben, konkrét módon pedig **Szili Katalin** személyében miniszterelnöki megbízott hivatott eljárni a külföldi magyarok autonómia-törvényeinek előmozdítása érdekében.

Miért olyan fontos számunkra az **autonómia** és a **védelem**? A **védhatalmi státusz** és az önrendelkezés? A továbbiakban erre a kérdésre keresem a választ: **egy évforduló** (A) és **egy bibliai ige** (B) összefüggésében:

▶ **A.) Márton Áron** kiállása az erdélyi magyarság védelmében (1946–2016 = 70 éve)

Nem véletlen, hogy a magyar kormány idén emlékévet hirdetett boldog emléké **Márton Áron** erdélyi/gyulafehérvári katolikus püspök tiszteletére. Júniusi emlékkiállítás megnyitóján méltán nevezték őt „**erkölcsi mércének**”, akit példaként lehet az érték- és morális válságban lévő európai társadalom elé állítani, hiszen Ő egyaránt védelmére kelt az üldözött zsidóknak, a fogságba hurcolt erdélyi németeknek és a betiltott román görögkatolikus egyház kiszolgáltatott híveinek és papjainak, akikkel együtt utóbb maga is rabsorsra jutott. Nem utolsó sorban pedig éppen hetven esztendeje annak, hogy ismétellen fellépett saját hívei és **magyarságunk** védelmében, akik a II. világháború befejeztével a megszálló szovjet hadsereg és a visszatérő román impérium hatalma alá kerültek.

Észak-Erdély és általában az erdélyi magyarság sorsa és jövője forgott kockán. A berendezkedő kommunista-barát román hatalommal és magával a **Román Kommunista Párttal** kiegyező **Magyar Népi Szövetség** elárulta Erdélyt. 1945 novemberében a Szövetség Százas Intézőbizottsága – **Katona Szabó István** diákvezető és **Nagy Géza** református gimnáziumi tanár ellenszavazatai mellett – egyhangúlag egész Erdély Romániához való tartozása mellett foglalt állást. **Kiáltványukban** – a korabeli PC/politikai korrektség szóhasználatával – jelentették ki, hogy „az erdélyi nemzeti kérdés megoldása nem határkérdés”; óvtak „a nemzetközi reakció” háborús mesterkedéseitől, és hitet tettek „Erdély két népének eltéphetetlen egysége” mellett.

Beke György „a magyar önfeladás egyik legsúlyosabb drámájának”, „önkéntes magyar Trianonnak” minősítette a Népi Szövetség **Petru Groza** és **Vasile Luca/Luka** László jelenlétében és politikai nyomása alatt elfogadott „hűségnyilatkozatát”, mely „a népakarat meghazudtolásával járatta le az önrendelkezés nemes eszményét.”

Edmund Burke brit filozófus szerint: „A gonosz diadalához csak annyi kell, hogy a jók tétlenek maradjanak.” Erdélyben viszont a román kormányzat és a kommunisták által félrevezetett vagy velük cinkossá-

got vállaló magyar „szövetségi” politikusokkal szemben akadtak olyan felelősegyházi és polgári vezetők, akik nem maradtak „tétlenek”, hanem Áron püspök köré tömörülve szembeszegültek a Magyarok nevezett Népi Szövetség kapitulációjával, és **memorandumot** intéztek a párizsi békekonferenciához, melyben az önrendelkezés elvének klasszikus megfogalmazásával fejezték ki nemzeti közösségük azon igényét, hogy: „Rólunk nélkülünk ne határozzanak, és ne akarják az erdélyi magyarságot keresztre feszíteni.”

Az 1946. június 11-i, **csíksomlyói búcsú** közel állt ahhoz, hogy spontán népgyűléssé alakuljon át, mely erdélyi magyarságunk hiteles álláspontját juttassa kifejezésre. Az előretörő bolsevik hatalom árnyékában azonban Márton Áron kellő hitbeli bölcsességgel fogta vissza és csillapította le a háborgó kedélyeket és a jelenléti csúcst döntő sokaságot. **Szentbeszédében** viszont kivételes nyíltsággal szólt a kiszüremelő párizsi határozat igazságtalanságáról és következményeiről. A nagy püspök a búcsújárók népének biztonságát nem kockáztatta, ezzel szemben viszont a helyettes áldozatvállalás szellemében szólt helyettük is: „**A püspököknek** azonban meg kellett hallania híveinek nagy aggodalmát, és ki kellett mondania azt, amit nekik nincsen szabadságukban kimondaniuk.... Ez nem politika. Itt az életünkről van szó. S az emberi élethez az Istentől nyertünk jogot.”

Márton Áron börtönviseléssel megpecsételt igazsága és a vele szemben álló „gyámszmagyarok” elvtelen önfeladása a jelenben is érvényes és időszerű **tanulásokkal** szolgál számunkra.

Még mielőtt bárki is „magyar irredentizmussal” vádolna, vádaskodna – le kell szögeznünk, hogy a mostani, változott körülmények között mi nem **határkérdésről**, hanem **autonómiáról** beszélünk, nem **területet**, hanem **közösségi jogokat** kérünk és követelünk. A nemzetközi szerződéseket és Románia alkotmányát tiszteletben tartva politikai párbeszédet szorgalmazzunk, hogy az ország törvényes rendjének megfelelően és a román politikai törvény- és döntéshozókkal egyetértésben, egy olyan, **tényleges és teljes körű autonómia-rendszer** hozunk létre amagyar nemzeti közösség számára, mely – meggyőződésünk szerint – egyedül képes biztosítani megmaradását, gyarapodását és szabad fejlődését. Ezen törekvésünk teljes mértékben összhangban áll a nemzetközi normákkal, és megfelel azoknak a demokratikus autonómiaformáknak, melyek **a világ** és **Európa** számos országában közmegelegedésre működnek, és egyben a megbékélés és a stabilitás hordozói.

A felidézett történelmi példa másik nagy tanulsága az, hogy nemzeti közösségünk választott vezetőinek, pártjainak és szervezeteinek erkölcsi és politikai kötelességük a **demokratikus népakarat** képvisellete, különös tekintettel a népek és nemzeti közösségek önrendelkezési jogának a tiszteletben tartására. Ebben a tekintetben az erdélyi magyarság képviselétét kisajátító prekommunista Magyar Népi Szövetséggel szemben Márton Áron püspök és áldozatvállaló memorandista elvbáratái voltak az igazi és hiteles demokraták.

Harmadsorban az **egyházi népszolgálat** világító példája szolgál tanulságul. „Ez nem politika. Itt az éle-

► tünkről van szó!” – mondotta volt Áron püspök. Annak idején hasonlóképpen fogalmazott másik nagy erdélyi püspökünk, **Makkai Sándor**, aki azt mondta, hogy: Erdély ügye nem politikai, hanem erkölcsi kérdés számára. Csak helyeselni lehet, hogyha nemzeti egyházaink nem bonyolódnak bele a **pártpolitikába**. Ami viszont hitbeli és történelmi örökségük folytatásaképpen ma is elvárható tőlük: az a híveik és társadalmunk javát szolgáló **erkölcs- és nemzetpolitika**. Az, hogy Isten szava legyenek a nép felé, és hogy a nép szavát is meghallják és hallassák, amikor és amennyiben ez szükséges. Amit ebben a viszonylatban Márton Áron mond, az az egyházi és világi előjárókra egyaránt érvényes: „**A vezetőknél** tudniuk kell, hogy tényleges tekintélyük addig van, a polgárok támogatására és tiszteletére addig van jogcímük, engedelmességre addig számíthatnak, amíg hivatalukat **küldetésnek** tekintik az Isten által meghatározott rend és célok megvalósítására.”

B. Nehémiás próféta buzdítása a jogos önvédelemre

Erdély nagy püspöke vert helyzetben, a kommunizmus végérvényes berendezkedésének már-már kilátástalan időszakában mutatott példát arra, hogy soha ne adjuk meg magunkat, még a legreménytelenebbnek tűnő helyzetekben se adjuk fel a küzdelmet. A **jogos**

önvédelem vállalására, bátorságra, kitartásra, önfeláldozó kiállásra buzdítja hosszan tartó fogságból szabaduló, ellenség által szorongatott népét **Nehémiás próféta**, amikor is a nemzeti öffenntartás eme „**hadiparancsát**” intézi hozzá: „Ne féljetez tőlük! A nagy és rettenetes Úrra emlékezzetek, és harcoljatok testvéritekért, fiaitokért, leányaitokért, feleségeitekért és házaitokért!” (Neh 4,14)

Isten embereit népünk iránti olthatatlan szeretetük készítette „**ama nemes harc**” (Pál apostol) felvételére. Istenbe vetett bizodalmmal együtt „testvéreik, fiaik, leányaik, feleségeik” iránti odaadó szeretetük kölcsönzött a hadviselőknél kellő bátorságot és lelki motivációt ahhoz, hogy ne alkudjanak, és ne fussanak meg, hanem szükség esetén még a hivalkodó Góliátokkal, a legnagyobb túlerővel is halált megvető bátorsággal szálljanak szembe.

Vértelen igazság- és szabadságharcainkban, elkeseredett politikai és mindennapi küzdelmeinkben az Ige

szava és Isten népének áldozatvállalása **szigorú önvizsgálatra** készítet bennünket: vajon megvan-e bennünk az a szeretet, mely népünk ügyének és védelmének megalkuvás nélküliszolgáltatára készteszen? A „kompromisszumok művészetének” nevezett „politizálás” kívül képesek vagyunk-e következetesen kiállni „házaink” népe, hazánk családjaink, gyermekeink, közösségeink és gyülekezetünk, falvaink és városaink védelmében és érdekében, hogy – ideai nyári Táborunk központi gondolata értelmében – valóban **itthon** érezhessük magunkat szülőföldünkön? Hogy ne csak itthon voltunk légyen, hanem a jelenben és a jövőben is **itthon legyünk** Erdélyben, Székelyföldön, Partiumban, Tusnádfürdőn és Nagyváradon, Komáromban, Beregszászon, Szabadkán, Drávaszögben, a Mura-mentén, az Őrségben és Budapesten, Magyarországon és az összes magyar külhoni területen. Hogy nehogy az egész Európát önazonosságában fenyegető **migránsok** sorsára jussunk, nehogy a saját szülőházainkban vagy Európában és a nagyvilágban szétszóródva váljunk **idegenekké!**

Amikor a kommunizmus összeomlott, majd az egyesült Európához csatlakoztunk – azt hittük, végre megszabadultunk, s kisebbségbe kényszerített népünkre is új korszak virrad. Negyed század után azonban azt kell látnunk, hogy nem csupán **mi magunk**, hanem immáron az egész, válságba kormányzott **Európa** súlyos veszélyben forog. Történelmi hagyományainkra emlékeztető módon, egyszerre kell harcba szállnunk az önmaga veszttét okozó nyugati világért, valamint saját magunk védelmében.

„**Ne féljetez! Harcoljatok!**” – hangzik Nehémiás kiáltványa. A föltétlen konfliktuskerülés jelenkori politikai divatjában sokaknak sérti a fület ez a felhívás, **Brüsszel** urai pedig nem tudják, mihez is kezdenének a Bibliával, mint ahogyan Izráel népének és a keresztény Európának az identitása is idegen és zavaró számukra.

Mindazáltal erre a „politikailag korrektnek” aligha mondható felszólításra kell hallgatnunk, és amikor és amennyiben szükséges, **a konfliktust is vállalunk kell**, hogyha bőrünkről, létünkről, sorsunkról –,testvéreinkről, fiainkról, leányainkról, feleségeinkről, házainkról” – van szó, amikor Európa és magyarságunk jövője a tét! Ámbátor a Gonosszal szemben nem gyakorolhatunk „konfliktuskerülő magatartást”, és kompromisszumot sem köthetünk vele – hanem csak egyet mondhatunk neki: „Távozz tőlem, Sátán!”

Az ideai **tusnádfürdői** tábor sátoraiban ennek a nemes harcnak a vállalásával vettük számba az európai, a közép-európai és a Kárpát-medencei helyzetet és a magyarság állapotát, és tekintettük át sorskérdéseinket, valamint azokat a politikai, nemzeti, társadalmi, bel- és külhoni, illetve nemzetközi „hadszíntereket” és kihívásokat, melyek – a szintén bibliai szellemű – építőmunka mellett jogos küzdelmünk töretlen folytatására készítetnek bennünket.

Befejezésésképpen **Csintalan László** kanonoknak, az ideai csíksomlyói búcsú szónokának két himnuszunk szavait összekapcsoló áldásmondását idézem: „Isten, áldd meg a magyart, és ne hagy elveszni Erdélyt, Istenünk!”

Tusnádfürdő, 2016. július 23.

Tótkés László

JÚLIUSI ESEMÉNYNAPTÁR

2016. július 1. • Nagyvárad, Partiumi Keresztény Egyetem

Statistikai konferencia

Fényes Elektől az Európai Statisztikai Rendszerekig címmel rendezett Kárpát-medencei kitekintésű statisztikai konferenciát a Magyar Statisztikai Társaság és a Partiumi Területi Kutatások Intézete 2016. július 1-2-án Nagyváradon, a Partiumi Keresztény Egyetemen. (Lásd az erről szóló közleményt lapunkban.) Tőkés László EP-képviselő, az egyetem Alapítók Tanácsának elnöke konferenciányitó köszöntőbeszédet mondott. (Ez szintén olvasható kiadványunkban.)

Július 2. • Kunszentmárton, római katolikus templom

A Szentmárton nevű települések találkozója

A kelet-magyarországi, **Szent Mártonról** nevezett települések és plébániák képviselői és meghívottaitk találkoztak a Jász-Nagykun-Szolnok megyei Kunszentmártonban annak kapcsán, hogy Magyarország kormánya, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia és az UNESCO Magyar Nemzeti Bizottság javaslatának megfelelően 2016-ot Szent Márton-émlékévknek nyilvánította. Márton püspök 1700 évvel ezelőtt a mai Szombathely elődjén, a római kori Savarián jött világra. Az eseményen Csíkszentmárton, Isaszeg, Forrófalva (Moldva), Hévízgyörk, Kunszentmárton, Jásztelek, Magyarszentmárton, Munkács, Püspökszilágy, Szépkényerúszentmárton, Szombathely, Szeged, Tápiószentmárton, Tizaszentmárton, Törökszentmiklós képviselői vettek részt. Szentmisét **Kiss-Rigó László** szeged-csanádi megyés püspök celebrált, majd **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, a Királyhágó-melék korábbi püspöke imádságos gondolatait osztotta meg a templombeli gyülekezettel, végül **Kustra Csaba** evangélikus lelkész szólt az ünneplő emlékezőkhöz. A templomtérén **Wenner-Várkonyi Attila** polgármester köszöntőbeszédet, **Réthelyi Miklós**, az UNESCO Magyar Bizottságának elnöke pedig ünnepi beszédet

mondott. Délben körmenetet tartottak Szent Márton ereklyéjével.

Július 3. • Nagykároly, belvárosi református templom

Bocskai István emlék- és díjkiosztó-ünnepély

Az egykori Szatmár vármegye székhelyén, az ősi magyar városban ünnepi istentiszteleten emlékeztek Bocskai István fejedelemre és a bécsi békére, annak 410. évfordulóján, átadva egyben az idej **Bocskai-díjakat**. (Lásd az erről szóló beszámolót jelen kiadványunkban.)

Július 4–7. • Strasbourg

Európai parlamenti munkahét

Július 9. • Nagyvárad

A Partiumi Keresztény Egyetem agrárszakos végzős hallgatóinak bankettje

Annak nyomán, hogy a tervbe vett partiumi agrárszak bukaresti előzetes akkreditációja, vélhetően politikai okokból, több esetben is meghiúsult, a **Debreceni Egyetem** jóvoltából az agrárképzés kihelyezett formában zajlik az egyetemen, immár egy évtizede. Ez alkalommal az idén végzett hallgatók tartották meg bankettjüket, debreceni tanáraik, köztük **Komlósi István** dékán és **Kátai János** professzor, valamint **Tőkés László**, az Alapítók Tanácsának elnöke és **Tolnay István** igazgatótanácsi elnök részvételével.

Július 12. • Nagyvárad, EP-iroda

Sajtóértekezlet

A magyar és román nyelvű sajtótájékoztató témájául az egyházi titkosszolgálati átvilágítások kiváltotta reakciók és egyéb aktuális kérdések szolgáltak. (Lásd lapunkban a kiadott közleményt.)

Egyetemi munkamegbeszélés

Július 13. • Kolozsvár, Sapientia EMTE székháza

A Sapientia Alapítvány és a Partiumi Keresztény Egyetem közös vezetőségi ülése

Július 14. • Nagyvárad, PKE elnöki hivatala

Egyetemi munkamegbeszélés

Július 18.– augusztus 26.

Nyári európai parlamenti szünet

Július 18. • Székelyszentlélek

Az EMNT és az EMNP együttes választmányi ülése

Július 19–24. • Tusnádfürdő

XXVII. Bálványosi Nyári Szabadegyetem és Diák-tábor

(A rendezvényről szóló összefoglalónkat és Tőkés László elhangzott beszédeit lásd kiadványunk elején.) ➤

- **Július 23. • Tusnádfürdő, Fortuna Szálló**
Munkareggeli Orbán Viktorral, Magyarország miniszterelnökével

- **Málnás**, református templom kertje
Néhai Tőkés József lelképásztor, esperes szobrának felavatása

Első dokumentált említésének 650. évfordulóját gazdag műsorral ünnepelte július 23-án a háromszéki Málnás. Egyebek mellett szobrot állítottak **Tőkés Józsefnek** (1884–1951), a falu egykori iskolaépítő református lelkészének, a Sepsi Református Egyházmegye korabeli esperesének. Alkalmat adott az ünnepre az is, hogy 160 évvel ezelőtt szentelték fel a gyülekezet templomát, és kerek 100 évvel ezelőtt itt született

dr. Tőkés István teológiai tanár, püspökhelyettes. A szombati szoboravatáson és a vasárnapi ünnepi istentiszteleten jelen volt **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, József unokája, István fia, valamint a Tőkés család számos tagja.

- Július 24. • Málnás**

Jubileumi ünnepély az ősi sepsiszéki település első említésének 650. évében

- Július 26. • Nagyvárád, Szigligeti Színház**

Végztisztességadás Varga Vilmos színművész ravalánál

A TUDOMÁNYNAK A NEMZET FELEMELKEDÉSÉT KELL SZOLGÁLNIA

Fényes Elektől az Európai Statisztikai Rendszerig címmel rendezett Kárpát-medencei kitekintésű statisztikai konferenciát a Magyar Statisztikai Társaság és a Partiumi Területi Kutatások Intézete 2016. július 1-2-án Nagyvárádon, a Partiumi Keresztény Egyetemen.

Plenáris üléseken és szekciókban zajló kerekasztal-beszélgetéseken járták körbe a meghívott szakemberek a magyar és a nemzetközi statisztika aktuális kérdéseit, különös tekintettel egyrészt a tudományág oktatásának helyzetére és perspektíváira, másrészt a modernizációban és a területfejlesztésben betöltött szerepére. Az előadások rendjén a történeti visszatekintésre is gondot fordítottak, már csak azért is, mert e hónap 23. napján lesz 140. éve annak, hogy a magyarországi közgazdasági statisztika első jelentős képviselője, az Országos Statisztikai Hivatal elődjének, az 1848-as Központi Statisztikai Hivatalnak a megalapítója, **Fényes Elek** földrajztudós távozott az élők sorából. A nagy előd a Bihar vármegyei Csokalyon született, tanulmányai egy részét Váradon végezte. Szülőfalujában szobra áll, a PKE-nek helyet adó királyhágómelléki egyházkerületi székház udvarán pedig 2013-ban emléktáblát avattak a tiszteletére. A konferencia résztvevői mindkettőt felkeresték és megkoszorúzták.

Soós Lőrinc, a Magyar Statisztikai Társaság elnöke emlékeztetett a konferencia elején, hogy a rendezvényre éppen a köztisztviselők napján kerül sor, hiszen július 1-je 1997 óta a közalkalmazottak törvényes ünnep- és ➤

▶ pihenőnapja Magyarországon, márpedig a **statisztikusok** zöme ebben a státusban munkálkodik. Felhívta a figyelmet arra is, hogy az általa vezetett szakmai szervezet képviselői mellett hat magyarországi és három határon túli magyar anyanyelvű egyetem szakemberei emelik részvételükkel a nagyváradi konferencia rangját, méltatva egyúttal a vendéglátó tanintézetet. Ez utóbbi nevében **ifj. Szilágyi Ferenc** docens köszöntötte a vendégeket, majd átadta a szót **Tőkés Lászlónak**, a Partiumi Keresztény Egyetem elnökének.

Megnyitó beszédében európai parlamenti képviselőnk a Szentírásból idézte: „Elvész az én népem, mivel-hogy tudomány nélkül való” – majd ennek mentén vázolta az erdélyi magyar tudományosság dicső múltjára rákövetkezett keserű közelmúltat, a kommunizmus idején végbement szellemi-lelki-tárgyi pusztítást, aminek csak egy töredékét sikerült jóvátenni a diktatúra bukása után eltelt negyedszázadban. S bár a bibliai igé kifejezetten az isteni tudományokra vonatkozik, nyugodt szívvel általánosíthatunk – mondta a püspök –, hiszen akárha Isten és az ő tudománya nélkül, akkor is elvész a nép, hogyha a tudomány nem tudja betölteni hivatását a nemzet életében. Tőkés László röviden vázolta a **Partiumi Keresztény Egyetem** történetét, amely történelmi régió reneszánszának kiemelkedő fontosságú intézményeként **nemzetfenntartó szerepet** tölt be a váradújvárosi Sulyok István Egyházi, Oktatási és Művelődési Központ egységében. A magyar statisztikai tudomány kialakulása, fejlődése és intézményesülése, illetve Fényes Elek élete és munkássága példázatul és sok tanulsággal szolgál az utókornak. A magyar nemzet viszontagságos történetébe szervesen beleillik a sorscsapások utáni örökös újrakezdés, ami – egészében és részeiben – tudományos életünkre is egyaránt oly jellemző. Fényes Elek pályája is híven példázza, hogy – Adyval szólva – „az Értől” indulva miképpen lehet eljutni „az Óceánig” – mondotta az egyetem elnöke,

rámutatva ugyanakkor arra, hogy bár tudomány nélkül elvész a nép, de önmagában a tudományosság művelése, az öncélú kutatás sem célravezető. A cél ugyanis a **nemzet felemelése**, amire a reformkor nemzedékének nagyjaival együtt maga Fényes Elek is vállalkozott. Az utóbbi időszakban létrehozott partiumi intézmények, anyaegyetemünk és a partiumi kutatóintézet éppúgy, mint a Partiumi Autonómiatanács ugyanezt a célt hivatottak szolgálni. A tudomány nemes eszközét politikai céljaink elérésére használjuk, ami viszont nemzeti

megmaradásunk és felemelkedésünk útját egyengeti. A jelen statisztikai konferenciának hozzáadott értéke a **határok fölötti nemzetegyesítés** szellemében zajló tudományos együttműködés, ami pedig szervesen beleillik az **európai regionális együttműködés** szélesebb keretébe – zárta beszédét erdélyi képviselőnk, Isten áldását kérve a tanácskozássra és az egész partiumi térségre.

KÖSZÖNTŐBESZÉD A STATISZTIKAI KONFERENCIÁN

Lélekben nagy örömmel készültem magam is erre a konferenciára. **Soós Lőrinc** elnök úrral már hosszú ideje főzzük a főznievalónkat, és igyekszünk elmélyíteni intézményi kapcsolatainkat. Fogadja őszinte köszönetemet, hogy reánk gondolt, és egyetemünk égisze alatt kerül sor erre a rendezvényre, a **Partiumi Területi Kutatások Intézete** és a **Magyar Statisztikai Társaság** társszervezésében.

A Partiumi Keresztény Egyetemnek nagy megtiszteltetés és öröm, hogy helyt adhat ennek a rangos konferenciának, hiszen az oktatás mellett a tudományos kutatás is elsődleges feladata egy felsőoktatási intézménynek. Ennek kapcsán **Hóseás** próféta igéje jutott eszembe, aki a mai napon ekképpen szól hozzánk: „elvész az én népem, mivel-hogy tudomány nélkül való” (Hós 4,6).

Negyedszázada szabadultunk fel, amikor is látnunk kellett, hogy minő romlásnak indult **Erdély**, hogy az

egykor **Apor Péter** által leírt „metamorphosis Transylvaniae” a jelenkor viszonylatában miképpen mélyült tovább, és a kommunista **Románia** uralma alatt sínylődő erdélyi magyarságunk milyen elképzelhetetlen mélységbe süllyedt. Mi, határon inneni magyarok saját megszzenvedett tapasztalatunkból ismerjük ennek a sokatmondó igének az érvényét, és noha a szentírás kifejezetten az „isteni tudomány” vonatkozásában fogalmaz, mindazáltal a világi tudományosság értelmében is nyugodt szívvel általánosíthatunk. Huszonöt esztendővel ezelőtt ennek tudatában szerveztük újjá nemcsak egyházkerületünket, hanem rögtön a legelején megalapítottuk a Sulyok István Református Főiskolát, melyből utóbb – ökumenikus jelleggel – a **Partiumi Keresztény Egyetem** kinőtt. Mostani felállásban a Trianon utáni első püspökünkéről elnevezett Sulyok István Egyházi, Oktatási és Művelődési Központ egyként biztosít helyet egyházkerületünknek, valamint az ▶

▶ egyetemnek és a Partiumi Magyar Művelődési Céhnek – ekként igyekezvén megvalósítani a hóseási – bibliai – eszményt.

A lelki és szellemi megújulás, Erdély 25 évvel ezelőtti ébredése, **Partium** reneszánsza jegyében léptünk akkor a cselekvés mezejére. Úgy képzeljük el, hogy amikor egyetemünket akkreditálták, abban az időben, a törvény vitájakor, a román parlamentben egyetemünk elnevezésének a leghevesebb ellenzője éppen **Gheorghe Funar**, Kolozsvár-„Napoca” akkori hírhedt polgármestere volt. Nos, egy ilyen helyzetből indultunk el, melynek „babiloni fogságából” kellett kiszabadítani veszendőbe menő népünket. A Habsburg-elyomás korszakához hasonlíthatnánk ezt az időszakot, melyből a reformkor nagy nemzedéke kereste a kiutat – köztük is Fényes Elek mint a honismeret és a statisztikai tudományok megalapítója. A nemzet akkori eszmélése magunkba szállásra és komoly önvizsgálatra kell hogy készítessen bennünket. Vajon mi most képesek vagyunk-e a nagy elődök nyomába lépni? Fel tudunk-e nőni korunk kihívásaihoz, olyanképpen, ahogyan ők tették, és képesek voltak erre?!

A **Magyar Statisztikai Társaság**, a Központi Statisztikai Hivatal oldalán társintézményként, azzal is együttműködve nagy múltat tudhat magáénak. A statisztika fejlesztését és népszerűsítését kezdetben az 1894-ben megalakult Magyar Közgazdasági Társaság statisztikai szakosztálya vállalta fel, majd 1922-ben önálló statisztikai társaságként megalakult a Magyar Statisztikai Társaság. Sajnos, mint sok másnak, 1949-ben a kommunizmus a társaság tevékenységének is véget vetett, és 1990-ig kellett várni arra, míg újjraalakulhatott. Meghatódással említhetjük meg, hogy mai formájában egyidős a rendszerváltozással.

A maga helyén a Központi Statisztikai Hivatalról is elmondhatjuk, hogy: „forradalmi intézmény”. 1848-ban, **Szemere Bertalan** belügyminiszter megbízásából éppen Fényes Elek hozta létre. Igaz, hogy csak igen rövid ideig működhetett, s majd csak 1867-ben alakulhatott újra.

Fényes Elek élete is példázta azokat a viszonytagságos korszakokat, amelyek azóta következtek be nemzetünk életében. Pályafutása, élete hasonlóképpen viszonytagságos volt. Egy felfelé ívelő pályán indult el, már harmincévesen a tudományos akadémia levelező tagjává vált, a forradalomban is részt vett, majd börtön és mellőzés lett az osztályrésze. Később a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagjává választották, tíz évre rá azonban megfosztották tagságától, végrezetre a tudományos munkával felhagyva távozott a minden élők útján. Fényes Elek sorsa híven tükrözi erdélyi népünk helyzetét is, vagy éppenséggel a mostoha sorsra jutott Érmellék állapotát. Amikor a róla elnevezett emlékparkban jártunk **Csokalyon**, arra gondoltam: íme, ennyi maradt a jobb napokat látott kúriájából – s nekünk, jobb sorsra érdemes mai magyaroknak is erről a mélypontról kell újra elindulnunk a felemelkedés göröngyös útján.

A hely szellemében idézhetnénk-e találóbbat, mint **Ady Endre** profetikus sorait arról, aki „az Értől indul el, / S befut a szent, nagy Óceánba”? Ő is az Érmellékről indult el, és eljutott a nemzeti tudományosság olyan

magasságába, mely méltán nevezhető európainak – ebben mutatva utat és példát számunkra.

A tudomány művelésének funkcionálisnak kell lennie. Ezt **Szilágyi Ferenc** elnök úr nem csupán az általa alapított kutatóintézet célkitűzéseiben fogalmazza meg programszerű módon, hanem az általa vezetett **Partiumi Autonómiatanács** összefüggésében is így gondolja. Tudnivaló ugyanis, hogy elkötelezett közéleti szereplőként a Tanács létrehozásából is derekasan kivette a részét, és tudományos munkáját teljes egészében a partiumi magyar önrendelkezés megvalósításának a szolgálatába állítja.

Kezemben tartom Szilágyi tanár úrnak az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** által kiadott, Önrendelkezés a Partiumban című programfüzetét és a hozzá kapcsolódó térképet, valamint alig egy hónapja megjelent, újabb partiumi térképét, ékes bizonyítékaiként annak, hogy a földrajz- és a történelemtudomány eszközeinek

felhasználásával miképpen követjük nemzeti önrendelkezésünk kivívására irányuló politikai céljainkat – hogy a **Székely Nemzeti Tanács** „kistestvéreként” a Partiumi Autonómiatanács is méltóképpen kivegye részét az erdélyi magyar autonómiarendszer kiépítéséből.

A mostani statisztikai konferenciának „hozzáadott értéke” a **határok fölötti nemzetegyesítés** szellemében zajló „határtalan” tudományos együttműködés – egyetemes magyarságunk közösségében. Ez az együttműködés viszont regionális szinten is legalább annyira fontos, hiszen a határ menti régiókban elterülő, egymástól mesterséges módon elszakított megyék, úgymint Szabolcs-Szatmár és Szatmár, Hajdú-Bihar és Bihar, Békés és Arad, Csongrád és Temes újbóli összekapcsolása nemzetpolitikai szempontból szintén rendkívüli jelentőséggel bír. Európai összefüggésben végső soron ezenképpen juthatunk el „az Értől az Óceánig”...

Ezen gondolat jegyében, sok szeretettel köszöntöm a konferencia előadóit és résztvevőit, Isten áldását kérve tanácskozásunkra, valamint közös szolgálatunkra, melyet a Partium építésére és a nemzet határokon átívelő egyesítése érdekében végzünk.

Nagyvárad, 2016. július 1.

Tőkés László

BOCSKAI-MEGEMLEKEZÉS ÉS DÍJÁTADÁS VOLT NAGYKÁROLYBAN

Július 3-án a nagykároly-belvárosi református templomban ünnepi istentiszteleten emlékeztek **Bocskai István** (1557–1606) erdélyi fejedelemre és a bécsi béke 410. évfordulójára, átadva egyben az idei Bocskai-díjakat.

Az ünnepi istentiszteleten **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület korábbi püspöke hirdetett ígét. Kiemelte, hogy a történelemre is jellemző a derűre ború, a mélység és magasság, az elnyomás és a szabadság, az egység és megosztás, a sötétség és a fény, valamint a bűn és bűnhődés. Bármi is történjék ebben a körforgásban, a hívő embert mindig az a hit erősíti, hogy Isten a történelem ura. A hívő ember mindig hisz egy igazságos kor eljövételében, amikor is felragyog a történelmi igazság. A magyar történelemben mindig voltak olyan korok, amikor olyan személyek kerültek a magyarság élére, akik képesek voltak a nemzet felvirágoztatására. Ilyen volt Szent István, IV. Béla, Zsigmond és Mátyás király, valamint Bocskai István, Bethlen Gábor és I. Rákóczi György, akiknek idejében Erdély aranykorát élte, de beszélhetünk a szabadságharcok történetéről, amikor a szabadságharcosok mindig harcba mentek az igazságért. Ezek a nagy történelmi korszakok arra biztatnak, hogy ne adjuk fel, ne hátráljunk meg. Arra biztat a bécsi béke is, amire ma emlékezünk – hangsúlyozta az igehirdető.

A továbbiakban **Tukacs József Sándor**, a Nagykároly-Belvárosi Református Egyházközség lelképásztora köszöntötte a megjelenteket, majd **Sárkány Viola**, a Bocskai Társaság elnöke Bocskai Istvánról és az 1606-os bécsi békéről tartott előadást.

Ebben az évben a Bocskai-díjat ketten kapták meg. **Bollobás Béla** a világ legismertebb matematikusai között van nyilvántartva, a nagy-Britanniai Cambridge-ben él, de egész élete során ragaszkodott a magyarsághoz, és mindig segítette a magyar matematikusokat. A Szatmárnémetiben élő **Muzsnay Árpád** a közművelődés terén kifejtett tevékenységért vehette át a díjat. Az ünnepi eseményen közreműködött Nagy Csaba tárogatóművész, Erdei József előadóművész és Bakó Blanka diák. A résztvevők megkoszorúzták a templomkertben lévő Károli Gáspár-szobrot és a trianoni emlékművet.

Fotó:
Szatmári
Friss
Újság

TŐKÉS LÁSZLÓ: A SZLOVÁK EU-ELNÖKSÉG SZÁMÁRA IS PRIORITÁS A MIGRÁNSÜGY

Az Európai Parlament július 4–7. közötti strasbourg-i plenáris ülésének egyik fontos témája az **Unió elnökségváltása** volt. Mark Rutte kormányfő kedden értékelte az előző, fél éves **holland** EU-elnökséget, szerdán pedig Robert Fico miniszterelnök az év hátralévő időszakában esedékes **szlovák** EU-elnökség prioritásait mutatta be.

Szlovákia első ízben tölti be az EU-elnöki feladatokat. Az elnökség programja négy részre osztható. Az első rész a **gazdasági-pénzügyi intézkedések** kivitelezéséről szól: pl. új források megteremtése a kis- és középvállalkozások finanszírozásának támogatásához, az eurózóna stabilitása és regenerálása, valamint további lépések a fiskális integrációhoz. A program második része a holland elnökség örökségének továbbvitelére összpontosít, vagyis olyan kérdéseket szeretnének továbbra is napirenden tartani, mint a **klimaváltozás** és energiapolitika. A harmadik rész a manapság is aktuális **migrációs válság** kezelését tartja szem előtt. A tömeges bevándorlást fel kellene váltania az ún. „fenntartható bevándorlásnak”, az újabb migrációs útvonalak szigorú felügyeletének, létrehozva egy intelligens határvédelmi rendszert (európai ESTA-program). ▶

► A negyedik rész az **EU bővítéséről** szól: Szlovákia fontosnak tartja, hogy ne szakítsák meg a bővítés folyamatát különösen azon országok esetében, amelyek már a csatlakozási tárgyalásoknál tartanak. Továbbá a szlovák elnökség részt fog vállalni az Egyesült Államokkal kötendő Transzatlanti Kereskedelmi és Befektetési Partnerség (TTIP) tárgyalásainak lebonyolításában is.

A szlovák kormányfő tájékoztatóját követő hozzászólások rendjén **Tőkés László** erdélyi EP-képviselő az Európai Néppárt frakciójának fenntartott időkeretben a magyar néppárti delegáció tagjaként mondta el, hogy az utóbbi évben kialakult **migrációs válság** közepette, valamint a britek kiválásáról szóló **népszavazás** nyomán Kelet-Közép-Európa, illetve a szlovák uniós elnökség jelentősége felértékelődött. Európa ugyanis

csak a térség országainak együttműködésével képes jó választ adni az egész kontinens politikai, gazdasági és szociális stabilitását veszélyeztető kihívásokra. Képviselőnk üdvözölte, hogy a szlovák elnökség által meghirdetett prioritások között szerepel a migránsügy hatékony kezelése, ami az EU eddigi elhibázott politikája miatt szinte megoldhatatlan feladatok elé állította a tagországokat. A szlovák EU-elnökség nagy fába vágta a fejszét – mondotta Tőkés László –, éppen ezért **Magyarország** és **Románia** európai polgárként sok sikert kíván Szlovákiának az uniós elnökséghez, azaz a reménnyel, hogy a Visegrádi Négyek és a szomszédos nyugat-balkáni országok összefogása képes lesz kiegyensúlyozni Brüsszel és a nyugati tagállamok egyoldalú és tehetetlen befogadáspolitikáját.

HOZZÁSZÓLÁS MAGYARORSZÁG ÉS ROMÁNIA EURÓPAI POLGÁRAKÉNT KÍVÁNOK SOK SIKERT SZLOVÁKIÁNAK AZ UNIÓS ELNÖKSÉGHEZ!

Az utóbbi évben kialakult **migrációs válság** közepette, valamint a britek kiválásáról szóló **népszavazás** nyomán Kelet-Közép-Európa, illetve a szlovák uniós elnökség jelentősége felértékelődik. Európa ugyanis csak a térség országainak együttműködésével képes sikeres választ adni az egész kontinens politikai, gazdasági és szociális stabilitását veszélyeztető súlyos kihívásokra.

Üdvözlöm, hogy a szlovák elnökség által meghirdetett **prioritások** között a „fenntartható migrációs és menekült-politika” is ott szerepel, mely az EU elhibázott politikáját hivatott helyes irányba terelni ezen a téren. A milliós nagyságrendű emberáradat által előidézett problémák **szinte megoldhatatlan feladatok** elé állítják az uniós országait, legyen szó akár a növekvő beáramlás feltartóztatásáról és szabályozásáról, a bevándorlók elosztásáról és ellátásáról, a hatalmas anyagi megterhelést jelentő integráció megvalósításáról, a

muszlim és az európai kultúrák összeütközéséről, vagy éppenséggel az elharapózott erőszakos cselekmények, illetve a terrorizmus megállításáról.

A szlovák EU-elnökség nagy fába vágta a fejszét. **Szlovákia** eddigi migrációs politikája és a **Visegrádi Négyekkel** való ez irányú együttműködés viszont arra a reményre jogosít fel, hogy együttes erővel, valamint a szomszédos nyugat-balkáni országokkal összefogva képesek lesznek kiegyensúlyozni **Brüsszel** és a nyugati tagállamok egyoldalú és tehetetlen befogadáspolitikáját és gyökeres fordulatot előkészíteni a migrációs válság megoldása irányába.

Strasbourg, 2016. július. 6

Tőkés László
EP-képviselő

KÁRPÁTALJAI MAGYAROK STRASBOURGBAN

Több mint ötven személy látogatott el **Bocskor Andrea** kárpátaljai EP-képviselő jóvoltából július 6-án Strasbourgba, s vett részt az Európai Parlament plenáris ülésén. Az ukrajnai politikus a Fidesz-KDNP nemzeti listáján került be az európai törvényhozásba 2014-ben. Főként a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség több alapszervezeti elnöke, pedagógusok, sajtóképviselek, a Rákóczi-főiskola tanárai, munkatársai, illetve a Csengeri Gyermek- és Ifjúsági Egyesület tíz tagja tekinthetett be az EP munkájába.

Bocskor Andrea beszámolt a látogatócsoport tagjainak mindarról a munkáról, amit az **Európai Néppárt** (EPP) frakciójának tagjaként végez. Mint ismert, a ►

▶ néppárt adja az EP legnagyobb, 219 képviselőt számláló frakcióját. Bár a képviselők a legtöbb esetben egyazon álláspontot képviselik, néhány témában, így például a **migráció** kérdésében eltérnek frakción belül a vélemények, hisz minden képviselő saját hazája érdekeit tartja szem előtt.

Bocskor Andrea elsősorban a Kulturális és Oktatási Bizottság (CULT) alelnökeként tevékenykedik, póttagként pedig az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi

Bizottságban (LIBE). A CULT az audiovizuális kultúrával, a médiával, a kulturális örökségvédelemmel, ifjúsági témákkal foglalkozik. A magyar képviselők többek között azért küzdenek, hogy a kisebbségi oktatással és nyelvhasználattal kapcsolatos témák is napirendre kerüljenek. A kárpátaljai képviselő ennek kapcsán rávilágított: a főként nyugat-európai országokból érkezett társai mind másként szemlélnék egy-egy kérdést, s például a számunkra nagy fontossággal bíró kisebbségi nyelvhasználat kérdése egy spanyol képviselőt már érzékenyen érint (az ott élő baszkok, katalánok miatt). Ennek fényében kell kiállni a **magyar érdekek** mellett. A LIBE az emberi jogokkal, állampolgársági ügyekkel, társadalmi integrációval, vízummentességgel, migrációval, terrorizmussal kapcsolatos kérdésekkel foglalkozik. Bocskor Andrea alelnöke továbbá az Euronest Parlamenti Közgyűlésnek, ami a keleti partnerséggel (olyan országokkal, melyek nem tagjai az EU-nak, de kapcsolatban állnak vele) foglalkozik, póttagja az EU–Oroszország Parlamenti Együttműködési Bizottságnak, tagja az EU–Ukrajna Parlamenti Társulási Bizottságnak. Mindezen tisztségeiben Kárpátalját és a magyarországi Szabolcs-Szatmár-Bereg megyét is képviseli.

A látogatókat köszöntötte **Tőkés László** erdélyi és **Csáky Pál** felvidéki EP-képviselő is, akik röviden szöveget munkájukról és elbeszélgettek a csoport tagjaival.

A TISZTULÁS ÉS MEGÚJULÁS JEGYÉBEN

Július 12-én sajtótájékoztatónak volt a helyszíne **Tőkés László** európai parlamenti képviselő nagyváradi irodája, témaként az egyházi titkosszolgálati átvilágítások kiváltotta reakciók és egyéb aktuális kérdések szolgáltak.

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület korábbi püspökét, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnökét, Tőkés Lászlót sorozatos, összehangolt támadások érték az **RMDSZ** részéről és annak sajtójában azok után, hogy május hónapban egy-egy sajtóértekezleten, illetve nyilatkozatban foglalkozott az ideai romániai választások, valamint az egyházi titkosszolgálati átvilágítások összefüggéseivel. A püspök akkor és azután is világosan, félreérthetetlenül és félremagyarázhatatlanul fogalmazta meg **elvi álláspontját** ez utóbbi kérdésben, ekképpen: „Egyházi és nemzeti létérdekünk, Egyházunk megújulásának pedig nélkülözhetetlen előfeltétele, hogy az elhúzó, illetve szándékosan késleltetett átvilágítást továbbvigyük, és több mint két évtized után egyházi életünket végre ténylegesen megtisztítsuk és megszabadítsuk a kommunista múlt nyomasztó és visszahúzó örökségétől.” Ezen felül több példával szolgált arra nézve, hogy az egyházi életben jelenleg is meghatározó szerepet töltenek be olyanok, akikről közvetlen vagy közvetett bizonyítékok alapján beigazolódott, hogy 1989 előtt együttműködtek a kommunista diktatúra politikai rendőrségével.

Ugyanakkor arra is többször rámutatott, hogy az erdélyi magyarság politikai képviselőitől a szándékozó RMDSZ választási megfontolásokból igyekszik a saját szekerébe fogni a történelmi magyar egyházakat. Kirívó a párt bihari szervezetének esete, amelynek

korupcióval gyanúsított vezetői valósággal rátelepedtek a KREK-re, amelynek elöljáróját, **Csúry István** jelenlegi püspököt ugyanakkor mentesíteni próbálják az ellene felmerült kollaborációs vádaktól. Miközben Tőkés László elvi síkon próbálja tartani a kérdést, az

RMDSZ-esek és maga Csúry püspök is személyeskedésbe menő sajtókampánnyal próbálják elterelni a közfigyelmét az alapvető kérdésekről: az ügynöki múlt feltárásáról, a tisztázások mindenkorai időszerűségéről, az egyházi és a világi élet átvilágításának szükségességéről, az erdélyi magyar politika korupciómentességéről. Ezekről az imperatívuszokról is beszélt sajtótájékoztatóján Tőkés László, a szövevényes ügy lényegének ▶

szintézisét adva. Felidézett két olyan esetet is, amelyekből kiviláglik: következetes kiállással és konzekvens döntésekkel elő lehet segíteni a tisztulási folyamatot. A Securitatével való együttműködés miatt **Fazakas László** egykori margittai lelkész RMDSZ-képviselői mandátumától és püspökjelöltségétől, míg zsidói **Molnár János** teológiai tanár lelképásztori minőségétől volt kénytelen megválni.

Tőkés László idézi **Kató Béla** erdélyi püspököt is, aki egy interjúban ekképpen fogalmazott: „Azt szeretnénk, ha azok, akik ilyen mélységben együttműködtek, belátnák, hogy az egyedüli út, ha – elismerve vétke-

iket – nyilvánosan is bocsánatot kérnének.” A maga során európai képviselőnk csak megerősíteni tudta előzőekben már kifejtett álláspontját: „Huszonhat évvel az ateista-kommunista diktatúra bukása után végképpen eljött az ideje annak, hogy fájdalmas múltunk teherétől megszabaduljunk. A reformáció 500. évfordulójára Anyaszentegyházunknak a tisztulás és a megújulás jegyében kell készülnie. A közelgő országos választásokon pedig olyan jelölteket kell indítanunk, akik nemzeti közösségünk ügyét nem alibinek tekintik, hanem szabad és tiszta lelkiismerettel tudják képviselni ország-világ előtt.”

AUGUSZTUSI ESEMÉNYNAPTÁR

2016. augusztus 1–28.

Nyári európai parlamenti szünet

Augusztus 9. • Nagyvárad, EP-iroda

Egyetemi fogadónap

EP-irodai munkaülés

Augusztus 12. • Nagyvárad, EP-iroda

Sajtóértekezlet

Tőkés László európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke **Csomortányi Istvánnak**, az Erdélyi Magyar Néppárt Bihar megyei

elnökének és **Nagy József Barnának**, a nagyváradai demokráciaközpont vezetőjének társaságában tartott sajtótájékoztatót a központi parlamenti irodában. (*Erről szóló közleményünk Migráció, kvótarendszer, népszavazás* címmel olvasható kiadványunkban.)

Augusztus 29. • Nagyvárad, EP-iroda

EP-fogadónap

EP-irodai munkaülés

Augusztus 29–31. • Brüsszel

Európai parlamenti munkahét

MIGRÁCIÓ, KVÓTARENDSZER, NÉPSZAVAZÁS

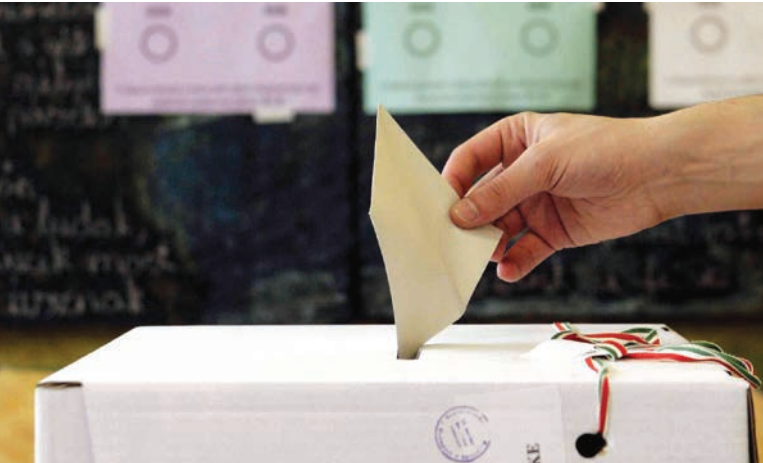
Tőkés László európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke **Csomortányi Istvánnak**, az Erdélyi Magyar Néppárt Bihar megyei elnökének és **Nagy József Barnának**, a nagyváradai demokráciaközpont vezetőjének társaságában tartott sajtótájékoztatót a központi parlamenti irodában.

Előjáróban erdélyi képviselőnk emlékeztetett: tavaly november 9-én az EMNT elnökeként **Szilágyi Zsolttal**, az EMNP elnökével együtt adott ki közös nyilatkozatot **Nemzeti és kelet-közép-európai szolidaritásvállalás a migráció ügyében** címmel, amelyben leszögezték: „az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és az Erdélyi Magyar Néppárt teljes támogatásáról biztosítja Magyarország és az Orbán Viktor miniszterelnök vezetete kormány migrációval kapcsolatos politikáját, ennek részeként pedig azt a cselekvő szolidaritást, mely országaink szuverenitásának, európai és nemzeti értékeinek a védelmében a Visegrádi Négyek, Románia és a nyugat-balkáni országok között formálódik”. Továbbá: „Oszttjuk a Fidesz azon álláspontját, hogy a betelepítési kvótarendszer ellentétes magyarságunk, valamint az Unió érdekeivel, jogtalan, mert ellentmond a nemzetközi egyezményeknek, értelmetlen, mivel meghívást jelent a további migránsoknak, végső soron pedig nem jelent megoldást a kialakult válságra, hanem csak to-

vább súlyosbítja azt.” A nyilatkozat így zárult: „Ennek megfelelően – a kvótarendszert visszautasító országok, köztük Románia álláspontjával összhangban – a Fidesz által útjára indított aláírásgyűjtéshez való csatlakozásra hívjuk fel erdélyi magyarságunkat. Polgári akaratnyilvánításunkkal ezenképpen védelmezzük mi is nemzeti és európai érdekeinket és értékeinket!”

- Az **alírásgyűjtésben** annak rendje és módja szerint segítséget nyújtott az EMNT és az EMNP mindaddig, míg az okafogyottá nem vált, mivel idén tavasszal a magyar Országgyűlés elrendelte a kötelező betelepítési kvótáról szóló **népszavazást**, amelyet a kormány kezdeményezett. Az **október 2-án** tartandó referendumon nyilváníthatnak véleményt a szavazásra jogosult magyar állampolgárok – köztük a határokon

túl élők is – ebben a kérdésben. Tőkés László EP-képviselő a szavazáson történő maradéktalan részvételre buzdította az **erdélyi magyar állampolgárokat** a sajtótájékoztatón. Szerinte „rossz íze van” annak, hogy Jean-Claude Juncker európai bizottsági elnök bírálja Magyarországot a betelepítési kvótákkal kapcsolatos álláspontja miatt, és ezáltal „támadja a tagállami szuverenitást”. „Amikor a kisebbségi jogok, a botrányos restitúció vagy az autonómia ügyét vetjük fel időről-időre az EU-ban, mindig a tagállami kompetenciákra hivatkozva utasítják vissza a kezdeményezéseinket, most viszont a tagállami kompetenciákat veszik semmibe” – állapította meg.

Emlékeztetett, hogy a küszöbön álló referendum alkalmával a szavazónak egyetlen kérdésre kell válaszolnia: „Akarja-e, hogy az Európai Unió az Országgyűlés hozzájárulása nélkül is előírhasa nem magyar állampolgárok Magyarországra történő kötelező betelepítését?” A válasz erre csakis egy **nem** lehet. „Csak egyetérteni lehet **Orbán Viktor** miniszterelnök azon álláspontjával, hogy a kötelező betelepítési kvótáról szóló döntés jogát nem lehet elvenni az Országgyűléstől, és ezen ügyben az ország választott képviselőin kívül senki más nem dönthet. **Magyarország** népének szuverén joga arról dönteni, hogy kikkel éljen együtt, vagy kikkel ne éljen együtt. Megítélésünk szerint az Unió valamennyi tagországát – köztük **Romániát** – is ugyanez a jog illeti meg” – áll az ez alkalommal kiadott **Felhívásban**, amely így folytatódik: „Mindezeket szem előtt tartva, teljes mértékben **támogatjuk** a magyar kormány azon törekvését, hogy az október 2-i népszavazás eredményes legyen, és a NEM válaszok egyértelműen fejezzék ki az egész Kárpát-medencei magyarság álláspontját. Ennek megfelelően arra **hívjuk fel** valamennyi magyar állampolgársággal rendelkező erdélyi honfitársunkat, hogy éljen szavazati jogával, és mondjon nemet a Brüsszel által előírt betelepítési kvótákra.”

A továbbiakban több részlet és pontosítás hangzott el a népszavazással kapcsolatban. Tőkés László arra kérte a magyar állampolgársággal is rendelkező erdélyieket, hogy – ha még nem tették meg – vetessék fel magukat a **választói névjegyzékbe**. Hozzátette: az EMNT és az EMNP irodáiban bárkinek segítséget nyújtanak a regisztráció folyamatában, és a levélsvazatok majdani összegyűjtésében és célba juttatásában is aktív szerepet vállalnak. Nagy József Barna arra hívta fel a figyelmet, hogy **szeptember 17-ig** vetethetik fel magukat az erdélyi új állampolgárok a választói névjegyzékbe, illetve addig jelenthetik be, ha valamely adatbéli módosulás történt a korábbi regisztrációjuk óta (pl. név- vagy lakcímváltozás). A sajtótájékoztatón hangsúlyozták: mindazok, akik megkapják a választási levélcsomagot, és szavazati jogukkal élni akarnak, szavazatukat borítékba zárva (mely a választási csomag része) átadhatják az EMNT-irodáknak vagy az EMNP helyi vezetőinek, képviselőinek, melyek/akik azokat összegyűjtik és biztonságban eljuttatják a kolozsvári vagy a csíkszeredai konzulátusokra. Ha a regisztrált és jogosult szavazók nem kapják meg idejében a választási csomagot, vagy bármilyen felmerülő problémával szembesülnek, bármilyen kérdésük van, forduljanak bizalommal az EMNT és az EMNP **irodáihoz, munkatársaihoz, képviselőihez** – kérte Csomortányi István is, akinek Tőkés László egyúttal gratulált az Érmelléki Gazdák Egyesülete legutóbbi teljesítményéhez: szervezésükben a bihariak idén kétszer annyi búzaadománnyal járultak hozzá a **Magyarok Kenyere** karitatív akcióhoz, mint tavaly.

Végül a sajtótájékoztató mindhárom résztvevője arra kérte erdélyi magyar polgártársait, hogy éljenek szavazati jogukkal. „Fogjunk össze, és egy akarattal vigyük sikerre Magyarország nemzeti és európai horderejű, a kötelező betelepítési kvóták ellen irányuló, demokratikus fellépését!” – ezzel zárult a kiadott felhívás.

NÉPSZAVAZÁS 2016
a kényszerbetelepítés ellen

Október 2.

SZEPTEMBERI ESEMÉNYNAPTÁR

2016. szeptember 1. • Brüsszel

Európai parlamenti munkahét

Szeptember 5. • Nagyvárad, EP-iroda

EP-munkaülés

Szeptember 5–7. • Brüsszel

Európai parlamenti munkahét

Szeptember 7–9. • Balatonfüred, Füred Szálló

A Fidesz–KDNP kihelyezett frakcióülése *(lásd erről szóló külön feljegyzésünket)*

A Fidesz külügyi kabinetjének ülése

Szeptember 11. • Kisvárdai, református templom

A Tőkés László Alapítvány díjátadó ünnepélye

Papp Lajos Széchenyi-díjas szívsebész kapta idén a kisvárdai **Tőkés László Alapítvány** díját, az elismerést a hálaadó istentisztelettel egybekötött nyilvános kuratóriumi ülésen adták át a kisvárdai református templomban. *(Lásd az erről szóló közleményt.)*

Szeptember 12–15. • Strasbourg

Európai parlamenti munkahét

Szeptember 16. • Budapest, Emberi Erőforrások

Minisztériuma

Találkozó Balog Zoltán miniszterrel

Szeptember 17. • Esztergom, Vármúzeum koronaterme

A Szent István Alapítvány díjátadó ünnepélye

A királyi városban 14. alkalommal tartották meg a Szent István-díj átadó ünnepségét. A rangos díjat a kuratórium döntése alapján már sok ismert közéleti

személy megkapta az elmúlt másfél évtizedben, köztük **Tőkés László** is, aki több korábbi díjazottal és más jeles személyiségekkel együtt vett részt a rendezvényen. Idén **Kallós Zoltán**, a 90. életévét tavasszal betöltött tekintélyes erdélyi néprajztudós és népzene gyűjtő kapta a rangos kitüntetést, míg Lábik János párkányi (Felvidék) festőművész munkásságát Szent István-emlékéremmel ismerték el.

Szeptember 18. • Nagyvárad, vármúzeum

A Németh-Kriza gyűjtemény kiállításának megnyitója

Szentendre és Sepsiszentgyörgy után Nagyváradon is bemutatták a néhai **Németh Géza** református lel-

kész és felesége, **Kriza Judit** gyűjteményéből összeállított, Transzcendencia című tárlat. *(A jelentős kulturális, közéleti, politikai eseményről kiadványunkban beszámoló olvasható.)*

Szeptember 19. • Nagyvárad, PKE elnöki hivatala

A PKE Alapítók Tanácsának ülése • **Nagyvárad**, EP-iroda
EP-munkaülés

Szeptember 21. • Budapest, Óbudai temető

Csoóri Sándor költő, író, politikus temetése

A magyarországi rendszerváltás emblematikus alakja 86 éves korában halt meg szeptember 12-én. A temető 16-os parcellájában helyezték örök nyugalomra, a szertartáson **Csoóri Sándor** családtagjai, pályatársai, tisztelői között jelen volt **Orbán Viktor** miniszterelnök és a kormány több tagja, a magyar közélet egyéb jelesei, valamint **Tőkés László** püspök, EP-képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke is.

Szeptember 22. • Prága, szenátus díszterme

'56-os emlékkonferencia

A Közép-Európa országai a szovjet elnyomás ide- ➤

Kallós
Zoltán

➤ jén és kísérletek a demokrácia kivívására című konferenciát Csehország parlamentje, Magyarország prágai nagykövetsége, valamint az Európai Emlékezet és Lelkiismeret Platformja nemzetközi civil szervezet közös rendezésében tartották, jeles közéleti, politikai és akadémiai személyiségek részvételével. **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke meghívott előadóként vett részt a

SENATE
PARLIAMENT OF THE CZECH REPUBLIC

Milan Štěch
President of the Senate of the Czech Republic

Jan Hamáček
President of the Chamber of Deputies of the Parliament of the Czech Republic

Tibor Pető
Ambassador of Hungary in the Czech Republic

Platform of European Memory and Conscience

**Central-European countries
under the Soviet oppression
and attempts at democratisation**

**Conference on the 60th anniversary
of the 1956 revolution and freedom fight
in Hungary**

22 September 2016

Main Hall of the Senate of the Parliament
of the Czech Republic
Entry through the reception C2

*It is necessary to have ID and this invitation.
RSVP to michalkouat@senat.cz by September 19, 2016.
Working language: Czech/English/Hungarian
(simultaneous interpretation).*

MAGYARORSZÁG NEMZETPOLITIKAI FŐTÁRSASÁG
VEYHETANSZÁGI MAGYAROK PRÁGI
TANÁCSA ÉS HUNGÁRIKUSOK

1956
2016

PLATFORM
OF EUROPEAN
MEMORY AND
CONSCIENCE

konferencián. (Lásd az erről szóló beszámolót és képviselőnk előadását.)

Szeptember 23. • Budapest, Magyarország Háza

A Kárpát-medencei Magyar Autonomiatanács ülése
A KMAT munkaülését követően megtartották a tisztújítást, amelyen újraavasztották a tanács elnökévé **Tőkés László** püspököt, európai parlamenti képviselőt, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnökét. (Lásd kiadványunkban az ülésről szóló közleményt és a kiadott állásfoglalást.)

Szeptember 24. • Budapest, Gellért Szálló KMAT-sajtóértekeztetés

• Budapest, józsefvárosi református templom Felvidék-konferencia

A csehszlovák-magyar lakosságcsere 70. évfordulója alkalmából tartottak konferenciát a budapesti VIII. kerületi református templomban a németországi Hunnia Baráti Kör és a budapesti Polgárok Háza szervezésében. A rendezvény két vedőnként **Potápi Árpád János** nemzetpolitikáért felelős államtitkár és **Tőkés László** európai parlamenti képviselő volt, utóbbi részt is vett a konferencián, amelyről lapunkban tudósítás olvasható.

Szeptember 26–28. • Brüsszel

Európai parlamenti munkahét

Szeptember 29. • Gyulafehérvár, római katolikus székesegyház

Márton Áron püspök újratemetése

A gyulafehérvári érseki székesegyház déli mellékkápolnájában megáldották és bemutatták a nyilvánosság számára **Márton Áron** kőszarkofágját a 36 évvel azelőtt elhunyt erdélyi püspök újratemetési szertartása keretében. A főpap hamvait szeptember 1-jén exhumálták a székesegyház altemplomából, és helyezték el új nyugvóhelyén. Így bárki számára lehetővé vált a

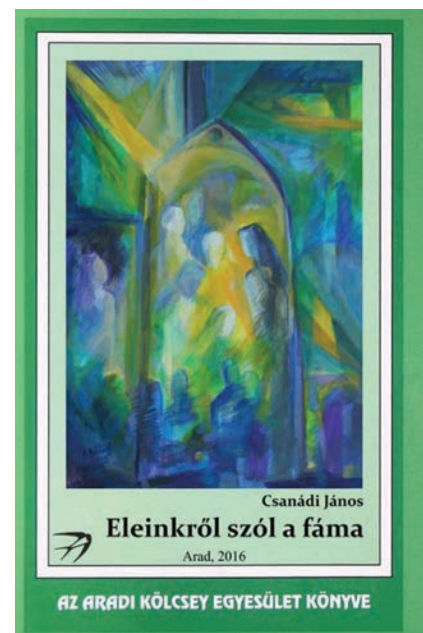

sír látogatása, a tisztelgés az erdélyi magyarság egyik példaképe előtt, ami közvetett módon hozzájárulhat a püspök boldoggá, majd szentté avatásához. Az ünnepi eseményen **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, az Erdélyi Magyar Néppárt vedőnként is részt vett.

Szeptember 30. • Nagyvárad, Lorántffy-központ

Csanádi János könyvbemutatója – Emlékezés Olosz Lajosra

A váradolvasi Lorántffy Zsuzsanna Református Egyházi Központ múzeumtermében tartották meg **Csanádi János** nagyzeréndi magyartanár, népművelő, helytörténész legújabb könyvének bemutatóját. Ez alkalommal a 125. éve született **Olosz Lajos** költőről, a két világháború közötti erdélyi magyar líra kiemelkedő alakjáról is megemlékeztek. **Tőkés László** püspök, EP-képviselő méltatta Olosz Lajos korabeli kiállítását: az ügyvéd-költő 1960-ban lemondott a Királyhágómelléki Református Egyházkerület főgondnoki tisztségéről, tiltakozásul az egyházi vagyonok erőszakos államosítása ellen. Csanádi János szerzőteagó munkásságát méltatva pedig „jó pásztornak” nevezte a több nemzedék oktatásában és nevelésében kitűnt pedagógust.

A FIDESZ–KDNP BALATONFÜREDI FRAKCIÓÜLÉSÉRŐL

Bevett gyakorlat, hogy a Fidesz – Magyar Polgári Szövetség és a Kereszténydemokrata Néppárt országgyűlési képviselőcsoportjai időről-időre Magyarország különböző pontjain tartanak kihelyezett frakcióülést. Ezekre a szakmai tanácskozásokra a két szövetséges párt EP-képviselői is meghívást nyernek.

A szeptemberi eleji, balatonfüredi találkozó **Orbán Viktor** miniszterelnök általános helyzetjelentésével vette kezdetét, kiemelt hangsúllyal az európai migránsválságon, valamint az október 2-ára kitűzött kvótareferendumon. Másnap az egymást követő ülésszakok az országot foglalkoztató legfontosabb politikai problémákat és szakterületeket vették sorra, mint amilyenek a migránskérdés, a biztonságpolitika, az oktatás- és az egészségügy.

Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere – egyebek mellett – a keresztényüldözések áldozatait támogatni hivatott önálló államtitkárság létrejöttét méltatta. A migrációval kapcsolatban Kertész Imre Nobel-díjas író idézte, aki szerint ha a migránsoknak szülőföldjükön segítenek, azok odahaza maradnak, hogyha viszont itt akarunk segíteni rajtuk, akkor ide jönnek, mármint Európába.

Kósa Lajos, a Fidesz frakcióvezetője a magyarság fogyatkozásának megállítását abszolút prioritásnak nevezte. **Novák Katalin** államtitkár a koporsó alakú magyar korfa képével szemléltette Magyarország demográfiai válságát, majd a válság leküzdésére irányuló magyar családpolitikáról tartott érdekfeszítő előadást.

Alkalmi felszólalásaiban **Tőkés László** erdélyi EP-képviselő külhoni megközelítésből kapcsolódott a napirenden szereplő kérdésekhez. Az erdélyi magyarság fogyatkozásával kapcsolatban ugyan elismeréssel szólt a Családok Otthonteremtési Kedvezménye

(CSOK) nevű támogatási forma bevezetéséről, de ugyanakkor annak esetleges kivándorlást gerjesztő, elszívó hatásáról is szólt. Demográfiai szempontból a külhoni magyar cigányok felkarolását is fontosnak tartotta, külön is kitérve a partiumi viszonyokra és nagyváradi törekvésekre. Másfelől a kényszerbetelepítésről szóló népszavazás ügyében teljes támogatásáról biztosította a magyar kormányt, vázlatosan bemutatva azt, hogy az általa vezetett Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács erdélyi irodahálózata kezdetektől fogva miképpen veszi ki a részét az újrachonásításból, illetve miként járult hozzá a 2014-es országgyűlési választások határon túlra való kiterjesztéséhez. Ugyanerre vállalkozunk a küszöbön álló kvótanépszavazás alkalmával – mondotta Tőkés László.

A frakcióülés harmadik napján a Fidesz–KDNP szakpolitikai kabinetjeinek a tanácskozásaira került sor. A **Németh Zsolt** képviselő által vezetett külpolitikai kabinet ülésén a magyar külpolitika időszerű kérdései szerepeltek a napirenden – egyebek mellett a visegrádi négyek, a migráció, a terrorizmus, a biztonságpolitika és a britek unióból való kilépése (Brexit), valamint a külhoni nemzetpolitika összefüggésében. Tőkés László elismeréssel szólt a határon túli magyarság irányában történő anyaországi gazdasági nyitásról (lásd Délvidék és Kárpátalja), külön is kitérve az időközben megrekedt erdélyi Mikó Imre Terv ügyére.

ÁTADTÁK A TŐKÉS LÁSZLÓ ALAPÍTVÁNY DÍJÁT KISVÁRDÁN

Papp Lajos Széchenyi-díjas szívsebész kapta idén a Tőkés-díjat. Az elismerést hálaadó istentisztelettel egybekötött nyilvános kuratóriumi ülésen adták át szeptember 11-én a kisvárdai református templomban.

A **Tőkés László** volt temesvári lelkész, majd királyhágómelléki püspök, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, európai parlamenti képviselő nevét viselő alapítványt 1990-ben alapították Kisvárdán, célja, hogy elismerje azokat, akik tudományos, művészeti, politikai, vallási területen végzett munkájukkal vagy humanitárius cselekedeteikkel sokat tettek a magyar nemzet javára.

Az istentiszteleten **Százvai László** kisvárdai lelkipásztor köszöntötte a megjelenteket. Tőkés László ígéhirdetésében arról beszélt, hogy az orvostudomány egyre inkább meghaladja azt az egyoldalú szemléletet, amely szerint a gyógyítás a csupán a testi betegség gyógyítását jelenti, és ráébredt arra, hogy az emberi

▶ élet és egészség nem csupán a „vegyi folyamatok eredője”. Számos betegség lelki okokra vezethető vissza, ezért pszichoszomatikus gyógymódokra van szükség, vagyis nem elég a testnek a kezelése, a lelket is gyógyítani kell. Test, lélek és szellem egységéről beszél Papp Lajos szívsebész is, amikor megszólal, a Biblia pedig ezt a szemléletet, a külső és a belső ember kettőségét hirdeti olyanképpen, ahogyan Jézus csodálatos gyógyításai is nem csupán testében, hanem lelkében is megragadják az embert.

Igehirdetésében Tőkés László kifejtette: bár a betegség természetes létállapot, a jó orvos nem mond le betegéről, még a halálos beteg életéért is annak utolsó leheletéig küzd. A gyűlöletből, a hazugságból, a gyarlóságból a tagadásból eredő betegségek azonban az ember lelkét támadják és mérgezik. „Az ördög belebújik az emberbe” – miképpen szemléletes anyanyelvünk fogalmaz –, és ettől meg kell szabadulnia. Ezzel szemben nem elég a testi orvoslás, hanem **a hit és a lélek erejére** van szükség – figyelmeztetett. A püspök rámutatott arra, miként „tobzódik a gonosz” a mai világban, globális mértékűt ölt a pusztulás, a háborúk kitörése pedig néha csak egy-egy pillanaton múlik. Az elmúlt században a holokauszt és a totalitárius rendszerek pusztítása nyomán kevesen gondolták volna, hogy a kilencvenes években a Balkánon, majd később Ukrajnában is öldöklő háborús viszonyok alakulnak ki. „Miközben a rendszerváltozás eredményeinek az elmaradása miatt elégedetlenkedtünk, egyszer csak nyakunkba szakadtak a menekültek, a migránsok, ez az újabb kori népvándorlás, és immár nemcsak saját sorsunkért fog el az aggodalom, hanem az egész kontinens forog életveszélyben” – fogalmazott Tőkés László.

Az istentiszteletet követő kuratóriumi ülésen **Kezrekes Miklós**, a Tőkés László Alapítvány kuratóriumi tagja hirdette ki a sorrendben huszonkettedik Tőkés-díj díjazottját, Papp Lajost, akinek munkásságát **Kocsis István** partiumi származású drámaíró méltatta.

A díjat **Lengyel Szabolcs**, az alapítvány alapító elnöke adta át.

Papp Lajos 1948. március 21-én született a Baranya megyei Aranyosgadányban. A Pécsi Tudományegyetem nyugalmazott egyetemi tanára, a Pécsi Szívgyógyász-

ti Klinika korábbi igazgatója, a Kaposvári Egyetem professor emeritusa. Szívkeringés-kutatással, a szívizom vérkeringésének fiziológiájával foglalkozott; a világon először 1980-ban Magyarországon vezették be az általa kidolgozott kardio-teletermográfiát. Kiemelkedő eredményeket ért el a patológiás és az ép szívizom biokémiai vizsgálatainak terén, tudományos munkássága nemzetközi hírű. A világ kiemelkedő szakmai lapjaiban számtalan publikációja jelent meg.

A Tőkés-díjat eddig olyan ismert művészek, egyházi és világi személyiségek nyerték el, mint Sára Sándor operatőr-filmrendező, Tempfli József római katolikus püspök, Szörényi Levente zeneszerző, Nemeskürty István és Szabó Magda író, Makovecz Imre építész és Orbán Viktor jelenlegi miniszterelnök.

ÉLES VITA VOLT A MIGRÁNSVÁLSÁGRÓL AZ EURÓPAI PARLAMENTBEN

A menekültek és migránsok tömeges mozgásával foglalkozó, magas szintű **ENSZ-csúcstalálkozót** rendeznek folyó év szeptember 19-én Washingtonban. Erre néz az Európai Bizottság alelnökének, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselelőjének az a nyilatkozata, melynek vitájára szeptember 13-án este került sor az Európai Parlamentben.

Előterjesztésében **Federica Mogherini** alelnök szégyellnivalónak ítélte azt a gyűlöletkampányt, azokat a „falakat”, azt a faji és vallási megkülönböztetést, mely egyes országok részéről a migránsokat fogadja. Ezzel szemben büszkeségét fejezte ki az iránt, hogy Európa segítségére siet a bevándorlóknak. „Szükségünk van a migrációra, nem megállítani, hanem kezelni kell a jelenséget”, mindkét oldal, Európa és a migránsok közös hasznára – mondotta a főképviselelő. Az Uniónak globális választ kell adnia erre a világméretű kérdésre, és kulcsz-

szerepet kell játszania a globális válság rendezésében – hangsúlyozta.

A **parlamenti vitában** a néppárti részvétel igen vérszegény volt, és egy-két szélsőjobboldali képviselőt leszámítva a baloldali és liberális túlsúly érvényesült. A felszólalók többsége a bevándorlás elősegítését szorgalmazta, az idegengyűlöletet ostromozta, a kellő szolidaritást és a migránsok emberi jogainak a tiszteletben tartását hiányolta. „Ez nem menekültválság, hanem a menekültek befogadásának a válsága” – hangoztatta egy zöld képviselő. **Szanyi Tibor** magyar szocialista politikus saját hazájára való utalással azt a provokatív kérdést tette fel, hogy: mit tesz a többi EU-tagállam a migrációval szemben „renitens” tagállamokkal? Józanabb hangok ugyanakkor azt is kifejezték, hogy a migráció kiváltó okait kell megszüntetni, valamint különbséget kell tenni a háborús menekültek és a törvénytelen bevándorlók között. ▶

- ▶ Soron kívüli, spontán (ún. catch-the-eye) felszólalásában **Tőkés László** erdélyi képviselő **Zeid Raad al-Husseini** jordániai hercegnek, az ENSZ emberi jogi főbiztosának azon képtelen vádaskodását utasította

vissza, mely szerint **Orbán Viktor** magyar miniszterelnök és más európai politikusok „ideológiája közel áll az Iszlám Állam szellemiségéhez”. Az Európában teret

hódító iszlám terror valóságát figyelmen kívül hagyva a közel-keleti politikus muzulmán mivoltával hivatkozva kelt védelmére az „emberi jogoknak.”

Európai képviselőnk sajnálattal mutatott rá, hogy az ENSZ főbiztosát túllicitálva **Jean Asselborn** luxemburgi külügyminiszter egyenesen Magyarország kizárását kezdeményezte az Európai Unióból. „Magyarország nincs messze attól, hogy tűzparancsot adjon ki a menekültek ellen” – jelentette ki a napokban a szélsőségesen liberális nyugati politikus. Kirekesztő magatartása utóbb **Frank Walter Steinmeier** német és **Sebastian Kurz** osztrák külügyminisztereket is arra készítette, hogy Magyarország védelmére keljenek.

Egy héttel az ENSZ-csúcstalálkozó előtt Tőkés László ugyanerre szólította fel az Európai Parlamentet, személy szerint pedig Federica Mogherini külügyi főképviselet. A küszöbön álló **kvótareferendum** viszonylatában azt kérte tőlük, hogy „vegyék védelmükbe az igaztalanul megvádolt Orbán Viktor miniszterelnököt és az Unió tagországaként a nemzeti szuverenitásához ragaszkodó Magyarországot.”

Zárszavában a Bizottság alelnöke – egyebek mellett – „döbbeneténék” adott hangot amiatt, hogy „azok, akik keresztény identitásukat hangoztatják, Ferenc pápa szavát nem hallják meg...”

HOZZÁSZÓLÁS

A MENEKÜLTEK ÉS MIGRÁNSOK TÖMEGES MOZGÁSÁVAL FOGLALKOZÓ, MAGAS SZINTŰ ENSZ-CSÚCSTALÁLKOZÓ TÁRGYÁBAN

A szeptember végi ENSZ-csúcstalálkozónak hivatalbóli vezérszónoka lesz az a **Zeid Raad al-Husseini** jordániai herceg, az ENSZ emberi jogi főbiztosa, aki egyik legutóbbi megszólalásakor **Orbán Viktor** miniszterelnököt azon „populistának” nevezett politikusok közé sorolta, akiknek „ideológiája közel áll az Iszlám Állam szellemiségéhez”.

Néhány napra rá **Jean Asselborn** luxemburgi külügyminiszter a küszöbön álló magyarországi kvótareferendum kapcsán hasonló nemtelen támadást intézett miniszterelnökünk ellen, egyenesen Magyarország kizárását kezdeményezve az Európai Unióból.

Az egymásra találó muzulmán és európai előítélet és elfogultság ezen hazug és ellenséges támadásait vissza-utasítva, tisztelettel kérem a Parlamentet, személy szerint pedig **Federica Mogherini** alelnökasszonyt, hogy vegyék védelmükbe az igaztalanul megvádolt Orbán Viktor miniszterelnököt és az Unió tagországaként a nemzeti szuverenitásához ragaszkodó Magyarországot.

Strasbourg, 2016. szeptember 13.

Tőkés László
EP-képviselő

A NÉMETH–KRIZA GYŰJTEMÉNY ANYAGÁBÓL NYÍLT KIÁLLÍTÁS NAGYVÁRADON

Szentendre és Sepsiszentgyörgy után Nagyváradon tekinthetik meg az érdeklődők a néhai **Németh Géza** református lelkész és felesége, **Kriza Judit** gyűjteményéből összeállított **Transzcendencia** című kiállítást, amelyet vasárnap, szeptember 18-án délután nyitottak meg a rekonstrukció alatt lévő várban. A Partium egyik legjelentősebb későközépkori és koraiújkorai műemlékének már felújított C épületében nyitották meg a tárlatot, ez a fedelmi palota dél-keleti szárnyaként I. Rákóczi György idején épült, s a várban otthont kapott

Nagyvárad Város- és Vártörténeti Múzeum egyebek mellett galériaként hasznosítja.

A tegnap megnyílt tárlat a **kortárs magyar keresztény szellemiségű művészet** 1970-es és 1980-as éveinek terméséből nyújt az egész Kárpát-medencére kiterjedő válogatást, amely teljes egészében a Németh család képzőművészeti magángyűjteményéből állt össze. **Sz. Horváth István**, a Partium Magyar Művelődési Céh igazgatója elmondta, hogy a Körös-parti városba érkezett gazdag anyag teljességgel be sem fért ▶

- ▶ a várgalériába, ezért tucatnyi műalkotás a Partiumi Keresztény Egyetem székházának aulájában tekinthető meg másfél hónapon át. **Szepes Hédi** művészettörténész, a kiállítás kurátora nyolcvan alkotást tudott kellő tálalásban ajánlani a várbeli tárlat számára, amely ugyanakkor egyfajta ősbemutató is: most először mutatják be együtt Plugor Sándor Stáció I-XIV. című sorozatának mind a tizennégy alkotását.

A tárlatnyitó szép számú közönségét a PMMC igazgatója és **Szilágyi Zsolt**, a nagyvárad EP-iroda vezetője üdvözölte magyarul és románul, átadva a szót **Mile Lajos** kolozsvári magyar főkonzulnak, aki köszöntőbeszédében a kiállítást egyfajta kortörténetnek is nevezte. Méltatta a Németh házaspár tevékenységét, emlékeztetve: miután a családfőt egyházi megújító nézetei miatt palástvesztésre ítélték, Géza és Judit a keresztény szellemiségű képzőművészeti alkotások gyűjtésével, az alkotók támogatásával ismételen közösséget épített, értéket gyűjtött és mentett, azzal pedig, hogy ennek az eredményét most mások is megtekinthetik, értéket is teremtett.

Tőkés László európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke kiemelte: azzal, hogy a műveket Szentendre és Sepsiszentgyörgy után Nagyváradon is bemutatják, egyfajta határok feletti művészeti közösség teremődik meg. Más hasonló példákat említve hívta fel a figyelmet arra, hogy a **határok feletti nemzetegyesítés** nemes programjának mennyire fontos vonulata a kulturális együttműködés, s azon belül a magyar alkotóművészet egységének és együvé tartozásának demonstrálása és megélése. A poszttrianoni szétszakadás és szétfejlődés fájdalmas évtizedei után **az egyházi és a kulturális reintegrációnak** az idejét éljük, jeles elődök és kortársak munkája révén. A Németh család példaértékű gyűjteménye frappánsan képezi le e törekvéseket – szögezte le

TRANSCENDENCIA

Válogatás a Németh-Kríza gyűjteményből

KIÁLLÍTÁS

NAGYVÁRAD VÁROS- ÉS VÁRTÖRTÉNETI MÚZEUM
Nagyvárad, C. Epület

2016. Szeptember 18. – Október 30.

Megnyitő: szeptember 18., vasárnap, 17 óra

NAGYVÁRAD

a Királyhágómelléki Református Egyházkerület korábbi püspöke, aki felidézte néhai szolgatársa lelkipásztori munkásságát is, aki „a református megújulásban hordozta a fáklyát és a keresztet, és a kommunizmus idején a kiszolgáló egyház helyett a szolgáló egyház felé próbálta terelni az anyaszentegyházat”. Emiatt megfosztották hivatalától és palástvesztésre ítélték. Ezen ő maga is átment – utalt a püspök a 20. század végének romániai valóságára, majd több személyes élményét idézte fel az erdélyi gyökerekkel rendelkező s Erdély felé mindig törődéssel fordululó Németh családdal kapcsolatban. Külön méltatta az erdélyi menekültek befogadására Németh Géza által alapított budapesti **Reménység Szigetét**, amely a rendszerváltozást követően – rendhagyó módon – a megújuló KREK egyik önálló egyházközségévé vált.

Tőkés László röviden vázolta a **Németh család** sorsát, amelyet tipikus Kárpát-medencei sorsként állított szembe a felelősség, népszolgálat és keresztény erkölcs háromszögében azokkal az európai politikai attitűdökkel, amelyek napjaink válságaira képmutatással reagálnak. A tárlat címe is utalva igei példával illusztrálta azt a követendő magatartásmintát, amelynek eredményeként az embernek át kell lépnie köznapi értelembe vett önnön határait: „Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztusnak jótéteményét, hogy gazdag lévén, szegénnyé lett érettetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok.” (2Kor 8,9) A lelki és anyagi

gazdagság ellentmondásainak példázása után arra is kitért a püspök, hogy a hitbéli értékelvőség atyai örökségből származik az a nemzedéki folytonosság, amit a Németh-fiúk – ifj. Németh Géza, Németh Zsolt és Németh Áron – értékörző munkájukkal éltetnek. A bálványosi folyamatot elindító, a magyar nemzet- és külpolitikát következetesen szolgáló-alakító Németh Zsolt tevékenységét külön is méltatta.

Ifj. Németh Géza egyetemi docens a Budafoki Református Egyházközség főgondnokaként is üdvözölte a tárlatnyitó közönségét, amellyel több erdélyi élményét is megosztotta, köztük a román emberekhez fűződő pozitív tapasztalatait.

A házigazda múzeum nevében **Constantin Costea** egyetemi adjunktus, kurátor köszönte meg a nívós tárlat létrejöttét, méltatva a gyűjtemény létrehozóit, kü-

► Iónos tekintettel arra, hogy manapság ritkán látni ilyen igényesen létrehozott és megőrzött, a szétdarabolástól és elidegenítéstől megóvott kollektívot, hagyatékat.

Németh Zsolt, a magyar Országgyűlés Külügyi Bizottságának fideszes elnöke örömet fejezte ki, hogy a kiállítással ők is hozzájárulhatnak ahhoz, hogy ismét „élet költözzön” a felújított váradi várba. Felidézte, hogy a képzőművészeti alkotások egy részét annak idején ki kellett csempészniük a kommunista Romániából, és talán most jött el az ideje, hogy ezek az al-

kotások visszatérjenek Erdélybe és itt láthatóvá váljanak. A művészetben is olyan fontos dolgok történnek, mint a politikában: a nemzeti integráció e területen is megvalósul. Ugyanakkor elmondta, hogy a kiállított képek korábban sokszor vettek részt istentiszteleteken, voltak az igehirdetés eszközei, és jól jelzik: amikor „keresztény Európáról, keresztény művészetről beszélünk, akkor nem valamiféle vallásos giccsről van szó, hanem erővel tudják megjeleníteni hitünk egységét”.

A Transzcendencia című kiállítást szakmai megnyitóját **Somogyi Győző** római katolikus teológus, Kossuth-díjas festő, grafikus, a Nemzet Művésze, a Magyar Művészeti Akadémia tagja vállalta, aki utolsó felszólalóként példás rövidséggel értékelt. Kiemelte: a történelmi, architekturális környezet és a kiállított művek csak erősítik egymást. Az erdélyi koloristákat, a nagybányai iskola hagyományainak folytatóit külön is méltatta, ugyanis a Németh-Krizsa gyűjtemény jelentékeny része a magyar alkotóművészet eme nagyszerű vonulatát jeleníti meg.

Az ismerkedéssel, beszélgetéssel és szeretetvendégséggel zárult tárlat létrehozói és támogatói között volt még – a már említetteken kívül – a Magyar Alkotóművészeti Közhasznú Nonprofit Kft., a Pro Minoritate Alapítvány, az Emberi Erőforrások Minisztériuma és a Bethlen Gábor Alap. A megnyitón közreműködött a váradi zenetanárokból álló Énekmondók régi-zene-együttes.

NEMZETKÖZI KONFERENCIÁT TARTOTTAK PRÁGÁBAN AZ 1956-OS FORRADALOM ÉVFORDULÓJA ALKALMÁBÓL

A **Közép-Európa országai a szovjet elnyomás idején és kísérletek a demokrácia kivívására** című konferenciát Csehország törvényhozásának felsőháza, a szenátus dísztermében tartották szeptember 22-én a cseh parlament, Magyarország prágai nagykövetsége, valamint az Európai Emlékezet és Lelkiismeret Platformja nemzetközi civil szervezet közös rendezésében, az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc 60. évfordulója emlékbizottságának támogatásával. A rendezvény fölött a cseh képviselőház és szenátus egyaránt védnökséget vállalt.

Üdvözlőbeszédet **Milan Stech** és **Jan Hamacek**, a cseh felső- és alsóház elnökei, valamint **Pető Tibor** magyar nagykövet és **Dominik Duka** prágai érsek, Csehország bíboros-prímása mondtak. „Történelmi tapasztalataink hasonlóak, sokszor közösek. A visegrádi együttműködés megtartása ezért rendkívül fontos” – szögezte le a szenátus elnöke. „Soha nem felejtjük el, hogy a magyarok vérdíjat is vállalva felkeltek a kommunista szovjet elnyomás ellen. A hőseket tiszteljük, és fejet hajtunk emléküik előtt” – jelentette ki a cseh képviselőház elnöke. A prágai magyar nagykövet a magyar történelem legfényesebb fejezetének minősítette az 1956-os forradalmat és szabadságharcot, és köszönetet mondott a cseh parlamentnek, hogy támogatja a konferencia megrendezését. A cseh katolikus egyház feje a magyar forradalom és szabadságharc leverését az „európai történelem sötét napjának” minősítette, méltatva Mindszenty József

hercegprímás korabeli szerepét is Magyarországon. **Karel Schwarzenberg** volt cseh külügyminiszter, aki 1956-ban Ausztriában élt, felidézte saját emlékeit a magyar menekültek ausztriai fogadtatásáról, majd leszögezte: a magyar forradalom megdöntötte a „népuralom” kommunista mítoszát, hiszen éppen a magyar nép lázadt fel a kommunizmus ellen.

A **Nela Winkelmanova** platformigazgató által moderált, két panelből álló fórum első részében történelmi párhuzamok és különbségek felidézésével arról esett szó, hogy a közép-európai országok miként ►

▶ próbálták kivonni magukat a szovjet elnyomás alól. A második panel címe önmagáért beszél: A kommunista rendszer megreformálhatatlansága. **Tókécs László** európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke ennek keretében tartott előadást *Szabadságharc és ellenforradalmi megtorlások* címmel. Az 1989-es romániai forradalom kiemelkedő szereplője szerint Romániában 1956 után közel anynyi személy kapott büntetést, mint Magyarországon, holott Romániában nem volt forradalom. Úgy vélte: Bukarest a magyarországi eseményeket a romániai magyar kisebbség vezetőivel való **leszámolásra** használta fel, és „mindmáig adós a romániai magyarok elleni jogtalanságok elismerésével és orvoslásával” – summázta a Magyar Távirati Iroda a püspök beszédének lényegét.

A közép-európaiak a hidegháború hősei voltak, mert képesek voltak fellázadni a 2. világháború után kialakult rossz világrend ellen – jelentette ki **Németh Zsolt**, az Országgyűlés külügyi bizottságának elnöke. Rámutatott, hogy a közép-európai országok, amelyek ma a visegrádi csoportot alkotják, fontos szerepet játszottak a rendszerváltásban, valamint a szovjet rendszer felbomlásában is, és ennek nyomán próbálják megvalósítani a szabadságról és a demokráciáról alkotott elképzeléseiket, „a közép-európai álmot”.

Jaroslav Sebek cseh történész szerint az 1956-os magyarországi eseményeknek azért nem volt visszhangjuk a korabeli Csehszlovákiában, mert a cseheknek és a szlovákoknak nem volt tapasztalatuk az orosz elnyomásról, a Szovjetuniót nagy szláv szövetségeseznek tekintették, ráadásul pedig a gazdasági helyzetük is jelentősen jobb volt, mint a Magyarországié.

M. Kiss Sándor magyar történész előadásában rámutatott, hogy a kommunista rendszer megpróbálta megváltoztatni a társadalom alapértékeit, amelyeket a szabadság, a tulajdon és a hit jelentettek, de sikertelenül.

Bukovszky László történész, a szlovák kormány kisebbségügyi megbízottja szlovákiai titkosszolgálati források alapján arra világított rá, hogy a magyar forradalom „visszhangtalanságának” egyik fontos oka az volt, hogy a korabeli csehszlovák belügyi szervek nagyon hatékonyan intézkedtek, és ellenőrzésük alatt tartották a helyzetet.

Az 1989 előtti kelet-közép-európai forradalmak és forradalmi kísérletek egyértelműen megmutatták, hogy „a kommunizmust nem lehet megreformálni, és csak akkor dönthető meg, ha megdől a Szovjetunió is” – vélte **Szerencsés Károly** magyarországi történész.

Az MTI több, a konferencián részt vevő politikus is megszólaltatott, akik szinte egybehangzóan jelentették ki: Közép-Európa népeinek nagyon hasonlóak a múltbeli tapasztalataik, ezért a 21. század elején szükség van egymás jobb megismerésére és az együttműködés elmélyítésére. „A prágai konferencia azért volt fontos, mert lehetővé tette a közös visszatekintést, s kimutatta, hogy a **magyar 1956-ra** Közép-Európa úgy tekint, mint a közös antikommunista forradalmak elindítójára” – mondotta például Németh Zsolt. Az 1956-os magyar forradalom az 1968-as

csehszlovákiai eseményekkel, és nyolcvanas évek lengyelországi eseményeivel folytatódott – tette hozzá, leszögezve: „A forradalmak lényege az volt, hogy közösen tiltakoztunk a fennálló kommunista rendszer és a kétpólusú világrend ellen.”

„Ez a konferencia is azt mutatja, hogy történelmi tapasztalataink közösek, illetve nagyon hasonlóan egymáshoz. Egyebek között ennek alapján is tartjuk mi szükségesnek, hogy tovább mélyüljön a **visegrádi országok együttműködése**” – vélekedett Milan Stech cseh szenátusi elnök. A jelenlegi migrációs válsággal kapcsolatban kifejtette: a V4-ek nem törekednek az Európai Unió felbomlasztására, de múltbeli tapasztalataik alapján érzékenyek, és elutasítják, hogy újra egy központ mondja meg nekik, mit is kell tenniük.

Tókécs László EP-képviselő a maga során úgy vélte: jelenleg olyan jó a **közép-európai együttműködés**, hogy meg lehetne próbálni a kisebbségi problémák közös megoldásának a napirendre tűzésével is. „Megítélésem szerint kifejezetten Szlovákiával kapcsolatban merül fel ez a kérdés a V4-ek csoportjában. Magyarország ezen a téren olyan bizalomépítő gesztusokat tett Szlovákia irányába, és olyan jól alakul a kormányközi, az országközi, a szomszédsági kapcsolat

lat Szlovákiával, hogy ez a **kisebbségi kérdés** rendezése irányába is megnyitja a lehetőséget. Számomra Romániával kapcsolatban, de általában véve a **szomszédságpolitika** viszonylatában is így tevődik fel a kérdés. Annyira rászorulunk egymásra, hogy a V4-ek csoportja szinte kiegészül Romániával, a nyugat-balkáni térség országaival vagy éppenséggel Ausztriával és a balti államokkal is, hogy még szélesebbre nyissam a kaput” – folytatta erdélyi képviselőnk. „Közös érdekeink vannak, amelyek után fényűzésnek számít, hogy egymást emésszük, egymást fékezünk, ezért én a mai helyzetet egy nagyon alkalmas politikai pillanatként látom arra, hogy ezen a téren is nyitás történjen. Nem szabad azt tenni, ami korábban történt Magyarországon és Szlovákia viszonylatában, hogy jellemezzék például az **autonómia** problémáját. A kialakult bizalmi légkörben napirendre kellene tűzni a kényes kérdéseket, például a **kettős állampolgárság** kérdését is” – nyilatkozta Tókécs László.

SZABADSÁGHARC ÉS ELLENFORRADALMI MEGTORLÁSOK

BESZÉD A PRÁGAI EMLÉKKONFERENCIÁN

A kommunizmus uralma alól emigrációba kényszerült, kassai születésű nagy regényírónk és költőnk, **Márai Sándor** írta 1956 karácsonyán, New Yorkból: „MENNYBŐL AZ ANGYAL – MENJ SIETVE / Az üszkös, fagyos Budapestre. / Oda, ahol az orosz tankok / Között hallgatnak a harangok. / Ahol nem csillog karácsony / ... / Szólj hangosan az éjszakából: / Angyal, vigyél hírt a csodáról.”

Magyarország krisztusi szenvedéstörténete, a tüneményes gyorsasággal kibontakozott szabadságharc brutális kegyetlenséggel való leverettetése ellenére a forradalmi események egykori hősei és kortárs tanúi valóságos **csodaként** élték meg, hogy egy kicsiny nép kiállt a „Gonosz birodalmával” (Ronald Reagan) szemben, és azt merete mondani, hogy: „Elég volt”, és hogy „milyen nagy dolog a Szabadság”, melyért vérüket ontották.

Európa szabad népeinek közösségében, az idei **1956-os Emlékév** keretében ez a világraszóló „csoda” gyűjtött össze bennünket a mai napon. Közös történelmünk csodájaként tekintünk vissza valamennyien, a volt szovjet láger vasfüggönyön innen élő, leigázott népei nem csupán a magyar '56-ra, hanem a berlini (1953), majd a poznani felkelésre (1956), nem kevésbé pedig a Prágai Tavaszra (1968), a lengyel Szolidaritásra (1981) és a romániai Temesvár szabadító karácsonyára (1989), melyek kimondhatatlan küzdelmek és véráldozatok árán egész térségünk és földrészünk **közkincsévé** tették a szabadságot.

Annak idején én magam is visszatartott lélegzettel hallgattam a magyar televízióban a betegágyából megnyilatkozó **Václav Havel** – későbbi államelnök – egész Kárpát-medencére kisugárzó szavait, és kölcsönöztem bátorságot tőle otthoni harcaimhoz. Annak előtte **Jan Palach** egyetemista és **Jerzy Popiełuszko** atya mártí-

riumából meríthettünk erőt békés ellenállásunkhoz.

A kommunista parancsuralommal szembeni hétköznapi természetes elutasítás és a kérlelhetetlen ellenállás széles skáláján mozogva sikerült végtére kivívnunk a szabadságot, és ledönteniünk az Európát kettéválasztó berlini falat, valamint az egymástól elválasztó ideológiai és határzárakat. **A kommunista diktatúra** nehéz örökségével a hátunkon, változott nemzetközi körülmények között, immár az egyesült Európa tagjaiként azóta is vívjuk utódharcainkat, – **Sandra Kalniete** megfogalmazása szerint – „az európai történelem egyesítésének” korszakos feladatára vállalkozva az **Európai Történelem Házának** égisze alatt.

A 2008-ban elfogadott **Prágai nyilatkozatból** kiindulva, 2009 áprilisában végre az Európai Parlament is kimondta, hogy a totalitárius rendszerek megítélésében nincs helye kettős mércének, és megnyitotta az utat a kommunista múlttal való őszinte szembenézés és az igazságtétel előtt, ami nélkül igazi szabadságról, megbékélésről és egységről nem beszélhetünk. Az ennek nyomán megalakult **Európai Emlékezet és Lelkismeret Platformja** a megmondhatója annak, hogy az igazság felderítése és a kommunizmus bűneinek jóvátétele mind a mai napig – egy negyedszázaddal a rendszerváltás után is – még mindig milyen nagy akadályokba ütközik. Illesse elismerés házigazdáinkat, Csehország Szenátusát, a társszervező Magyar Nagykövetséget, együttvéve pedig a **visegrádi együttműködés** országait azért a támogatásért, melyet a nemzeti és európai emlékezetpolitika terén nyújtanak, és amelynek révén a társadalmi igazságosság és a történelmi megbékélés, az emberi és a közösségi jogok egyetemes ügyét, valamint a rendszerváltás kiteljesedését elősegítik.

x x x

Az Európai Emlékezet és Lelkismeret Platformja a kommunista totalitárius múlt és a kommunizmus bűneinek feltárása terén modellértékű tevékenységet folytat, és tagszervezeteivel együtt komoly előrelépést valószínűsített meg. Ebből a szempontból elég, hogyha széles körben bemutatott vándorkiállítására vagy a **Justice 2.0** csehországi és bulgáriai tényfeltáró kiadványára, valamint egy, a kommunista bűncselekmények elbírálására hivatott nemzetközi törvényszék felállítására irányuló kezdeményezésére gondolunk.

1956 viszonylatában a továbbiakban a magyar forradalom **romániai vonatkozásairól** kívánok szólni, melyek mind a volt szovjet országokra nézve, mind román és magyar szempontból igen tanulságosak.

Először is elégtétellel kell megállapítanom, hogy az ezen a téren élen járó közép-európai országokhoz hasonlóan **Romániában** is kialakultak olyan szervezkedések és megmozdulások, melyek a sztálinista, kommunista elnyomással szálltak szembe. Országunk történelmének ezen oldala azonban a késő-sztálini, majd a

► **Ceaușescu-féle diktatúra** zártsága miatt nemzetközileg alig ismert, ráadásul a bizánci hagyományokra épült pártállami rendszer csírájában elfojtott minden rendszerellenes megnyilvánulást. Minden bizonnyal ennek tulajdonítható az 1989 decemberében, **Temesváron** kirobbant véres romániai népfelkelés váratlansága és brutalitása, a Ceaușescu diktátorházaspár könyörtelen kivégzésével.

Ezt megelőzően, az első, igazán komoly, az egész országra kiterjedő kommunizmusellenes megmozdulásokra éppen az 1956-os magyar szabadságharc idején és azzal összefüggésben került sor. Ebben akarva-akaratlanul az **Erdély** területén élő népes magyar közösség is közvetítő szerepet játszott.

A jobbára szándékos emlékeztetkiesés sülyesztőjéből egyre-másra újabb és újabb adatok kerülnek elő azokról az **egyetemi diákmegmozdulásokról**, melyekre az ország fővárosában és nagyobb városaiban került sor. Ezeket főképpen a magyar forradalom ihlette. Jelentős – akkori – magyar többségével az erdélyi **Kolozsvár** járt az élen, ahol a magyar **Bolyai** és a román **Babeș** egyetem hallgatói is megmozdultak. **Varga Andrea** történész legfrissebb listái szerint kommunizmusellenes szervezkedés miatt, 1956-ot követően **Bukarestben** hat csoportosulás tagjaként mintegy negyven egyetemi hallgatót ítéltek többnyire súlyos börtönbüntetésre, de a moldvai Jászvásáron, valamint az erdélyi Temesváron, Brassóban és Kolozsváron is legalább ötven diák járt hasonlóképpen. 1956. október 30-án Temesváron rendeztek népes diákmegmozdulást, november 5-én pedig a fővárosban került sor hasonlóra. Hangsúlyozni fontos, hogy ezek a hallgatók túlnyomó többségükben románok voltak. Jellemző adat, hogy 1956–1960 között a romániai egyetemekről mintegy ezer (!) diákot exmatrikuláltak.

A román társadalom jelentősebb mértékű lázadását a kommunista hatalom, illetve a hírhedt **Securitate** az ún. magyar kártya bevetésével gátolta meg. Kolozsváron például a mesterségesen felszított magyarellenes propagandával vert éket a román és a magyar diákok közé. A tömeges társadalmi elégedetlenségtől megijedt **Román Munkáspárt** – az elnyomó szovjet hatalom jóváhagyásával – az Erdély elszakításával fenyegető „magyar veszély” hamis vádjával csapott le a magyar forradalom szimpatizánsaira.

Ezen a ponton már egy valóságos **magyarellenes megtorlási hadjátról** beszélhetünk. A nacionálkommunista román párthatalom elérkezettnek látta az idejét, hogy végképp leszámoljon a viszonylag jól szervezett, identitásához, kultúrájához és vallásához ragaszkodó, Erdély egyes vidékein és nagyvárosaiban többségben vagy nagy számban élő magyarság vezetőivel és intelligenciájával, valamint protestáns és katolikus papságával, ezáltal félemlítve meg ugyanakkor a köznépet. Ilyen formán a magyar forradalom iránti általános szolidaritás rövid időn belül valóságos **ellenforradalmi tisztogatássá** alakult át. Szorongatott helyzetében viszont Magyarország semmit sem tehetett, s a berendezkedő **Kádár-rendszer** ahelyett, hogy megvédte volna romániai kisebbségét, hivatalosan is teljesen kiszolgáltatta a vérszomjas román testvérpártnak.

A Románia Európai Unióhoz való csatlakozásakor

elkészült **Tismăneanu-jelentés** maga is drámai képet fest az 1956-ot követő magyarellenes megtorlásokról. A **Traian Bănescu** román államelnök által „gyilkos rendszernek” nevezett kommunista rezsim „a magyar nacionalizmus és szeparatizmus”, valamint „a román állam elleni ellenséges cselekmények” címén **kirakat-perek** sorozatát indította vezető magyar értelmiségiek és egyházi emberek ellen. Ezen „hazaárulási perek” áldozatai lettek a Szoboszlay-csoport, az érmihályfalvi csoport, a Dobai-csoport és a Fodor Pál-csoport, **Szoboszlay Aladár** plébánost és tíz társát kivégezték, **Sass Kálmán** református lelképásztort és két társát pedig szintén halálra ítélték. A többiek, mintegy nyolcvan, vagy a börtönben haltak meg, vagy a hatvanas évek elején amnesztiával szabadultak. Az Erdélyi Magyar Ifjak Szövetségének és a Szabadságra Vágyó Ifjak Szervezetének népes tagságát – sokak esetében megvárva, amíg betöltik a 18. életévüket – szintén kemény börtönbüntetésre ítélték. Mindennek betetőzésképpen egyik évről a másikra magyar iskolák százait zárták be vagy tagozatosították kétnyelvű intézménnyé, a moldvai **Csángóföld** magyar iskoláit megszüntették, a magyar nyelvű felsőoktatást véglegesen

visszaszorították, 1959-ben pedig a kolozsvári magyar **Bolyai Tudományegyetemet** a román Babeș Tudományegyetembe beolvastva megszüntették. **Szabédi László** rektor, **Csendes Zoltán** rektorhelyettes és **Molnár Miklós** professzor tiltakozásképpen öngyilkosságra menekültek.

A romániai megtorlások átfogó bemutatása külön tanulmányt igényelne. Fájdalmas nyitányát jelentette a Ceaușescu-korszakban eluralkodott asszimilációs és üldözési politikának. **A román állam** mindmáig adósa az erdélyi magyarságnak a kommunista múlt és a magyarellenes bűncselekmények feltárásával és jóvátételével.

Platformunk előtt is még sok munka áll.

Az **Európai Unió**nak is fontos feladata volna, hogy a migránsok emberi jogainak tiszteletben tartásához hasonlóan, legalább ekkora figyelmet szenteljen az őshonos európai nemzeti közösségek ügyének és jogainak.

Prága, 2016. szeptember 22.

Tőkés László

TOVÁBBRA IS TÖKÉS LÁSZLÓ A KÁRPÁT-MEDENCEI MAGYAR AUTONÓMIATANÁCS ELNÖKE

A **Kárpát-medencei Magyar Autonómiatanács** (KMAT) Budapesten tartott munkaülést szeptember 23-án délután, a várbeli Magyarország Házában, amit másnap délelőtt egy állásfoglalás elfogadása és sajtótájékoztató tetőzött be. Egyebek mellett megtárgyalták a KMAT monitoring-rendszerének kérdéseit, megejtették az elvégzett állapotfelmérés kiértékelését, áttekintették a különböző együttműködési formákat és lehetőségeket, illetve megtartották a tisztújítást. Ez utóbbi eredményeként újráválasztották a tanács elnökévé **Tökés László** püspököt, európai parlamenti képviselőt, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnökét.

Az ülést követő sajtótájékoztatón a püspök felidézte: a tanács 2004-ben alakult meg Nagyváradon az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** és a **Székely Nemzeti Tanács** kezdeményezésére, a külhoni magyar polgári és politikai szervezetek, illetve a Kárpát-medencei magyar nemzeti közösségek autonómiatörekvéseinek egyesítése céljából. Elmondta: a tanács idén **felmérte** a Kárpát-medencei magyar közösségek helyzetét. Megerősítést nyert, hogy a számszerű kisebbségben élő, őshonos magyar nemzeti közösségek a környező országokban diszkriminált helyzetben, **másodrendű állampolgároként** élnek, a szórványosodással és aszimilációval szemben védtelenek.

A felmérés szerint az egyik legnagyobb problémát az okozza, hogy a közszférában szinte egyáltalán nem foglalkoztatják őket. Ugyanakkor a közepes szintnél gyengébben érvényesül a közösségi önrendelkezési joguk, a független és demokratikus politikai képviselethez való joguk, alacsony a nemzeti közösségek állam általi védelme. Összességében: **reális autonómiával** egyik magyar kisebbség sem rendelkezik a Magyarországgal szomszédos államokban.

A felmérés szerint ennek ellenére kielégítőnek mondható a magyar nemzeti közösségek állapota, amennyiben a saját szervezetekhez való jogot és az

akadálytalan kapcsolatukhoz való jogot vizsgálják, elvi és törvényi szinten pedig a megkülönböztetés nélküli, egyenlő bánásmóddhoz való jog is biztosított. Ugyanakkor a kutatás szerint a határon túli magyarok számára mindennapi küzdelmet jelent a tájékoztatáshoz, a védelmi mechanizmusokhoz, a nyelvhasználathoz való jogok érvényesítése, a legkevésbé pedig az anyanyelven történő, teljes vertikumú **oktatáshoz** való jogok érvényesül. Magyar nyelven lényegében csak a magyar állam által létrehozott vagy működtetett egyetemeken lehet tanulni. A magyar nemzet és a magyar nemzeti közösségek történelmét, kultúráját nem megfelelően tanítják a többségieknek, ez pedig gátolja a társadalmi együttműködést és integrációt, mivel nem oldja a meglévő nemzeti ellentéteket.

A felmérés szerint a jogok érvényesülését tekintve a legjobb helyzetben a legkisebb létszámú, azaz a szlovéniai magyar kisebbség van, amelyet a horvátországi, az ukrainai, a szerbiai kisebbség követ, a legrosszabb helyzetben a legnagyobb lélekszámú szlovákiai és a romániai magyarok vannak.

A felmérés részleteiről **Bedő Árpád**, a KMAT titkára elmondta: 2014-ben állították össze a szempontrendszert a kisebbségben élő nemzeti közösségek társadalmi állapotának vizsgálatára. Az űrlap 163 kérdést tartalmazott, 86 szempontot alapján, 14 témakörben, és hat ország kilenc szervezete koordinálta a kitöltését.

A továbbiakban Tökés László, a KMAT újráválasztott elnöke hangsúlyozta: a Kárpát-medencei Autonómiatanács az október 2-i **népszavazáson** való részvétellel és a nemmel való szavazásra buzdít. Hozzátette: egyetértenek Orbán Viktor miniszterelnökkel abban, hogy nem a bajt kell idehozni, hanem a segítséget kell a migráció kiinduló országaiba odavinni. Meggyőződése, hogy a problémákat helyben kell megoldani, ezért nem az elvándorlás jogát, hanem az otthonmaradás jogát támogatják.

A helyben maradás a környező országokban élő magyar kisebbségek számára olyan európai érték, amihez ragaszkodniuk kell – hangsúlyozta a püspök. „Mi nem vagyunk kivándorlók, mi itthon szeretnénk megoldani a problémáinkat” – jelentette ki, hozzátéve, hogy ezért teljes szívvel tudnak csatlakozni a népszavazás ügyéhez, és egyértelműen **nemmel** felelnek a feltett kérdésre. Szerinte a népszavazáson való részvétellel a **kettős állampolgárság** valóság tartalommal telik meg, és tovább szélesedik az újrachonosított magyarok jogköre azáltal, hogy részt vehetnek a voksoláson.

A kvóták szerinti kényszerelosztásról szóló állásfoglalást aláírta az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács, a Székely Nemzeti Tanács, az Erdélyi Magyar Néppárt, a Magyar Polgári Párt, a Magyar Közösség Pártja, a Muravidéki Magyar Önkormányzati Szövetség, a Vajdasági Magyar Demokrata Párt, a Vajdasági Magyar Demokratikus Közösség, a Horvátországi Magyarok

Demokratikus Közössége, valamint a Kárpátaljai Magyarok Kulturális Szövetsége. A Vajdasági Magyar Szövetség és az Ausztriai Magyar Egyesületek és Szervezetek Központi Szövetsége szintén részt vesz a KMAT munkájában, de erről az ülésről a képviselőjük igazoltan hiányzott. A közös dokumentumban az áll: erőszakos támadás zajlik Európa ellen, humanitárius köntösben, ezért útját kell állni az önsorsrontó brüsszeli politikának. Az **illegális bevándorlók inváziója** Európa történelmének legsúlyosabb válságát jelenti, mely középtávon az egész európai kultúrát eltűnéssel fenyegeti. Az elmúlt egy évben beigazolódott, hogy az idegen kultúrájú, beilleszkedésre a legkisebb hajlandóságot sem mutató, saját normáikat a befogadó társadalmakra ráerőltetni igyekvő betolakodók a közbiztonság radikális megromlását, terrorfenyegetést, az ún. no-go (a hatóságok által is került) zónák megsza-

porodását hozzák magukkal. Az állásfoglalás szerint az **Európai Unió** jelenlegi vezetőségének politikája semmilyen kilátással nem kecsegtet, hiszen bevándorló tömegek eltartására a kontinens egyszerűen képtelen, a kötelező kvótarendszer azon túl, hogy súlyosan sérti az érintett országok szuverenitását, nem old meg semmit.

Arra a kérdésre, hogyan tudják ösztönözni az erdélyi magyarokat a népszavazáson való részvételre, Tőkés László a sajtótájékoztatón kifejtette: az **EMNT** és az **EMNP** aktívan kampányol, nagy szerepet vállaltak a külföldi magyarok választási regisztrációiban, segítenek az azonosító nyilatkozatok kitöltésében és a levélsvazatok eljuttatásában az illetékesekhez. Sajnálatosnak nevezte ugyanakkor, hogy az **RMDSZ** visszafogottan kampányol. Ennek ellenére reményét fejezte ki, hogy Erdélyben a magyarországinál is nagyobb lesz a részvétel.

ÁLLÁSFOGLALÁS

A KÉNYSZERBETELEPÍTÉS ELLENI NÉPSZAVAZÁSRÓL

A Kárpát-medencei Magyar Autonómianács felhívja a határon innen és túl élő, szavazati joggal rendelkező magyar állampolgárokat, hogy éljenek demokratikus jogukkal, és szavazzanak az október 2-ai népszavazáson.

Az illegális bevándorlók inváziója Európa történelmének legsúlyosabb válságát jelenti, mely középtávon az egész európai kultúrát eltűnéssel fenyegeti. Az elmúlt egy esztendőben beigazolódott, hogy az idegen kultúrájú, beilleszkedésre a legkisebb hajlandóságot sem mutató, saját normáikat a befogadó társadalmakra ráerőltetni igyekvő betolakodók a közbiztonság radikális megromlását, terrorfenyegetést, a „no-go” zónák megszorodását hozzák magukkal.

A brüsszeli vezetőség politikája semmilyen kilátással nem kecsegtet, hiszen az Európába kívánczó tömegek eltartására a kontinens egyszerűen képtelen, a kötelező kvótarendszer azon túl, hogy súlyosan sérti az érintett országok szuverenitását, nem old meg semmit.

Úgy látjuk, ebben a kérdésben a magyar érdek azonos az európai népek érdekével: Magyarország maradjon meg magyar országnak és Európa pedig a görög

filozófián, római jogon és keresztény erkölcsön alapuló sokszínű kulturális egységnek.

Erőszakos támadás zajlik Európa ellen, humanitárius köntösben.

Álljuk útját az önsorsrontó brüsszeli politikának!
Szavazzunk nemmel a népszavazáson!

Budapest, 2016. szeptember 23.

Kárpát-medencei Magyar Autonómianács

HETVEN ÉVE TÖRTÉNT A CSEHSZLOVÁK-MAGYAR LAKOSSÁGCSERE

A csehszlovák-magyar lakosságcsere 70. évfordulója alkalmából tartottak szeptember 24-én konferenciát a németországi **Hunnia Baráti Kör** és a budapesti **Polgárok Háza** szervezésében a budapesti VIII. kerületi református templomban. A rendezvény két védnöke **Potápi Árpád János** nemzetpolitikáért felelős államtitkár és **Tőkés László** európai parlamenti képviselő volt, utóbbi részt is vett a konferencián.

Horváth Ágnes, a Kossuth Rádió munkatársa egykori kitelepítettekkel készített felvételéből kiderült,

hogy a felvidéki magyarság úgynevezett reszlovakizációra nem hajlandó, módosabb harmada volt a leginkább kitéve a kizsupplálásnak. Körülbelül 200 ezren vállalták magyarságukat még így is, kétharmaduk viszont, mintegy 400 ezer ember – a tortúra elkerülése érdekében – szlováknak vallotta magát annak ellenére is, hogy egyáltalán nem beszélt szlovákul. Paradox helyzetek adódtak: az elüldözöttek közül volt, aki csallóközi vagy ipolyi magyarként életében először Magyarországon került szlovák nyelvi környezetbe, Békés megyében, ▶

▶ ahová áttelepítették szülőföldjéről, az ott élő szlovák telepesek közé, s ahol immár minden szempontból idegennek érezte magát.

„Hetven éve ég bennünk a fájdalom, amiért százezernyi magyart hajtottak ki a Felvidékről. Tolna megyében élek, ahol szinte minden településen találkozom azokkal, vagy azok leszármazottaival, akiket akkor űztek el a szülőföldjükről a csehszlovák hatóságok” – tolmácsolta Potápi Árpád János államtitkár szavait **Szvorák Emese**, a nemzetpolitikáért felelős államtitkárság felvidéki referense.

A Németországban élő **Hahn-Seidl Alida**, aki az ottani Hunnia Baráti Kör alapító tagja, elmondta: 2007 óta – amikor a pozsonyi parlament megerősítette a Szlovák Nemzeti Tanács egykori rendelkezéseit, valamint a Beneš-dekrétumokat, majd minden évben igyekeztek megemlékezni a felvidéki magyarüldözésről. Ő és **Juhász Imre** 2012-ben nyújtott be petíciót az Európai Parlament illetékes bizottságaihoz, az egykori csehszlovák állam faji jellegű magyarellenos intézkedéseinek az Európai Unió törvényhozása általi felülvizsgálatát és

végző soron azok Szlovákia általi hatályon kívül helyezését kérve. Egyes vélemények szerint Szlovákia év végi uniós elnökségéig hallgatólagos megegyezés van arról, hogy nem foglalkoznak a kérdéssel, tehát addig döntés semmiképp sem várható. A petíció elutasítására legfeljebb politikai okokból kerülhet sor, szakmai érvek alapján ez nehezen elképzelhető – vélték annak beadói.

Tőkés László felszólalásában az erdélyi magyarok együttérző szolidaritásáról biztosította a hetven évvel ezelőtti események érintettjeit, majd több történelmi példával illusztrálta a szétszakított magyar nemzet egyes részeinek sorsazonosságát és -közösségét. Az európai fórumokon zajló kisebbségi jogküzdelem és a különböző petíciós ügyek állásáról szólva vázolta azt a labirintust, amely a brüsszeli-strasbourgi bürokrácia sajátja. Hangsúlyozta: a mostani kilátások jobbakként, mint a korábbiak voltak. A Kárpát-medencei Autonómia Tanács, amelynek üléséről érkezett a józsefvárosi templomba, megpróbálja kötetbe szerkesztve európai fórumok elé terjeszteni annak a helyzetnek a leírását, amely a Magyarországgal szomszédos államok magyarsága viszonylatában fennáll.

Branislav Škripek szlovák európai parlamenti képviselő is felszólalt a konferencián, szerinte az ún. lakosságcsere-egyezmény következményeinek szlovákiai kezelése főként a szinte teljes egészében elüldözött és kifosztott németek miatt problémás, nemcsak Szlovákiában, hanem Csehországban is, egyébként pedig a vagyoni kárpótlást legfeljebb csak egyéni módon lehet majd elérni.

Krivánszky Miklós, a felvidéki Magyar Kereszténydemokrata Szövetség alelnöke azt hangsúlyozta, hogy ők 2002-ben pontosan ezt a kárpótlást tűzték ki célul, különösen a Morvaországba deportált 42 ezer magyar ügyének kezelését tartják fontosnak. Ezen esetek a Beneš-dekrétumokat követően, a csehszlovák parlament döntései alapján történtek, tehát immár a belső állami jog szerint. Bár mind kevesebben élnek azok közül, akiket a magyarüldözésnek ez a sajátos formája érintett, az elkövető állammal szembeni jogigényükről nem mondanak le.

OLOSZ LAJOSRA EMLÉKEZTEK EGY NAGYVÁRADI KÖNYVBEMUTATÓN

Szeptember 30-án este a nagyváradi Lorántffy Zsuzsanna Református Egyházi Központ múzeumtermében tartották meg **Csanádi János** nagyzeréni magyartanár, népművelő, helytörténész új könyvének bihari bemutatóját **Sándor Lajos** váradújvárosi lelkipásztor és **Tőkés László** EP-képviselő irodája szervezésében. Ez alkalommal emlékeztek meg **Olosz Lajos** költőről, a két világháború közötti erdélyi magyar líra kiemelkedő alakjáról születésének 125. évfordulóján.

A mai Arad megyei Ágyán 1891-ben napvilágot látott Olosz Lajos jogásznak tanult, de már fiatalon elkötelezte magát az irodalomnak, noha Kisjenőn letelepedve távol maradt az irodalmi élet fősodrából. A harmincas években „futott be” az erdélyi irodalmi sajtóban, tagja volt a helikoni közösségnek és egyik alapí-

tója az Erdélyi Magyar Írói Rendnek, továbbá jelentős szellemi vezetője a **dél-erdélyi magyarságnak**. A II. világháború végnapjaiban internáltak a román hatóságok, másfél évig munkatáborban sínylődött. Csak a hatvanas évek végén kezdődött meg „irodalmi rehabilitálása”, ám sokak szerint máig nem foglalhatta el méltó helyét a magyar irodalom panteonjában a szimbolista szabad vers erdélyi prominenséeként. Marosvásárhelyen hunyt el 1977-ben, Erdőhegy-Kisjenőn helyezték örök nyugalomra.

A múltidézés rendjén Tőkés László püspök, európai parlamenti képviselő méltatta Olosz Lajos korabeli kiállítását: az ügyvéd-költő lemondott a **Királyhágómelléki Református Egyházkerület** főgondnoki tisztéről, nem akarván aláírásával asszisztálni az egyházi vagyonok

erőszakos államosításához. Az egyházkerület közgyűlése 2001 novemberében post mortem **Pro Ecclesia-díjjal** tüntette ki, Percek közt virágok címmel pedig válogatott verseit adta ki 2014-ben, éppen Csanádi János szerkesztésében és bevezető tanulmányával. Olosz és Csanádi egyébként együtt alapították a nagyzeréndi irodalmi kört, amely a költő halála után munkássága iránti tiszteletből felvette az **Olosz Lajos Irodalmi Kör** nevet. A magyartanár azóta is vezeti a kört, amely élen jár a költő emlékének ápolásában. A péntek esti rendezvényen részt vett az irodalmi kör több tagja is, akik Olosz Lajos műveiből olvastak föl.

A 75. életévét idén tavasszal betöltött Csanádi Jánost az aradi Kölcsey Egyesület titkára, **Berecz Gábor** mutatta be a rendezvény elején, aki egyben a most bemutatott új könyv egyik szerkesztője is. A tekintélyes civil szervezet Fecskés könyvsorozatának 32. kötete egy négyszáz oldalas, gazdagon illusztrált válogatása Csanádi János 1982–2014 közötti, folyóiratokban, almanachokban, évkönyvekben megjelent, változatos témájú és műfajú írásainak. Az **Eleinkről**

elaludni című második fejezetbe a szerző folklórkutatásairól szóló írások kerültek be, míg A Körösköz – mint szellembölcső című harmadik fejezet a Fekete- és Fehér-Körös vidékén született személyiségeket igyekszik megismertetni az olvasóval.

Az egyházkerület korábbi püspöke megosztotta a hallgatósággal néhány, a kiváló pedagógushoz, közösségi emberhez fűződő emléket, felelevenítve, hogy az **erdőháti-körösközi magyarság** összefogása és támogatása érdekében többször is alkalmuk volt közösen szolgálni. Tőkés László a Szentírás krisztusi példázata értelmében „**jó pásztorként**” jellemezte a több nemzedék oktatásában és nevelésében kitűnt Csanádi Jánost: „a juhok hallgatnak annak szavára; és a maga juhait nevéken szólítja” (Jn 10,3). Az önmagát csupán **a nemzet napszámosának** tartó népnevelő generációk igazi „lelki pásztoraként” szolgált évtizedeken át a szülőföldjén, honfitársai értékelik is kitartó közösségszolgálatát, szerteágazó munkásságát. A püspök az erdélyi, a partiumi „**gyökeres lét**” hiteles reprezentánsaként méltatta és állította példaképül Csanádi Jánost, akinek egész élete és pályája azt bizonyítja, hogy a magyar értelmiség tudatos szerepvállalásában továbbra is érdemes bízni.

szól a fáma című könyvet maga a szerző ismertette egy információgazdag kultúrtörténeti előadás keretében, amely ugyanakkor szakmai hitvallásnak is beillett. A Kiáltanak az őseink című fejezet írásai a nemzetmegtartó anyanyelvről szólnak. A Körös partján nem jó

NYILATKOZAT

A FOGLYOKON VÉGZETT SZERVKIVÉTELEK KÍNAI GYAKORLATA ÜGYÉBEN

Tőkés László néppárti európai parlamenti képviselő tizenegy képviselőtársával egyetemben egy nyilatkozat elfogadását kérte az európai törvényhozástól, amely követelné a lelkiismereti foglyokon végzett szervtávolítások Kínában folytatott gyakorlatának leállítását. A 2016/0048. számú, idén április 27-én megfogalmazott, iktatott és aláírásra elindított nyilatkozatot a három hónapos lejáratú idő alatt, azaz július 27-éig 414 EP-képviselő támogatta aláírásával, majd a nyári parlamenti szünetet követő első plenáris megnyitó ülésén, szeptember 12-én az Európai Parlament hivatalosan is elfogadta.

Az írásbeli nyilatkozat szövege:

1. A szervkereskedelem elleni egyezményt 2014. július 9-én fogadta el az Európai Tanács az illegális szervátültetések büntetendővé tétele érdekében; Az egyezményt ezt követően aláírással történő elfogadásra nyitva állt, és minden országot arra ösztönöznek, hogy írja alá.

2. Hiteles jelentések érkeznek a lelkiismereti foglyok szerveinek beleegyezésük nélküli kioperálásáról a Kínai Népköztársaságban, amit szisztematikusan és az állam jóváhagyásával hajtanak végre. Ezek a beszámolók főként a Falun Gong békés meditáció és gyakor-

▶ latok végzőitől érkeznek, de ujuguroktól, tibetiektől és keresztényektől is hallhatunk róluk.

3. A nemzetközi közösség szigorúan elítéli a Kínában végrehajtott szerveltávolításokat, és fellépéseket kezdeményez e gyakorlat felszámolására.

4. Az eljárás hátterét képező visszaélés súlyossága miatt egyértelműen szükség van arra, hogy haladéktalanul független nyomozást szervezzenek a szerveltávolítás Kínai Népköztársaságban folytatott jelenlegi gyakorlatával kapcsolatban.

5. A Bizottságot és a Tanácsot felkéri arra, hogy hajtsák végre a Parlament 2013. december 12-i állásfoglalását a szervkivételek Kínában folytatott gyakorlatáról, és állítsanak össze jelentést az ügyről.

6. Jelen nyilatkozat az aláírók nevével együtt továbbításra kerül a Tanácsnak és a Bizottságnak.

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG NE AVATKOZZON BE A LENGYEL BELPOLITIKÁBA!

A FIDESZ-KDNP EURÓPAI PARLAMENTI KÉPVISELŐCSOPORTJÁNAK KÖZLEMÉNYE

A Fidesz-KDNP két európai parlamenti képviselője levélben tiltakozott az Európai Bizottság alelnökénél a Lengyelország ellen indított jogtalan eljárás ellen. Gyürk András, a Fidesz-KDNP delegációvezetője és Szájer József, az európai néppárti frakció frakcióvezető-helyettese közös levelükben a tagállamok szuverenitásának tiszteletben tartására emlékeztetik Frans Timmermans bizottsági alelnököt. A fideszes képviselők továbbá az eljárás jogi megalapozatlanságára, valamint az Unió előtt álló nagyságrendekkel fontosabb, az EU fennmaradását veszélyeztető kihívásokra hívták fel a figyelmet.

Gál Kinga, a bel- és igazságügyi bizottság tagja az Európai Parlamentben rendezett Lengyelország-vita kapcsán elmondta: „A jogállamisági mechanizmus nem szerepel az uniós alapszerződésekben, így jogilag értel-

mezhetetlen az eljárás vagy az annak végén Lengyelországnak kirovandó büntetés. A lengyel alkotmánybíróság körüli belpolitikai vita megoldása nem uniós hatáskör.”

Az EU közel 60 éves fennállásának legkomolyabb válságát éli: a britek ki akarnak lépni az EU-ból, az Európai Bizottság pedig másfél éve képtelen egy életszerű és elfogadható javaslattal előállni a migrációs válság kezelésére. Ezen válságok megoldása helyett a Bizottság hatásköri vitát akar nyitni egy tagállam szuverenitását is sértve. Ez egy újabb, felesleges konfliktushoz vezet, aminek nem lesz nyertese sem az Európai Unió, sem Lengyelország.

Strasbourg, 2016. szeptember 13.

MAGYAROKAT DÍJAZOTT AZ EURÓPAI PARLAMENT

Az már idén júniusban eldőlt, hogy az Európai Parlament által alapított Európai Polgári díj idei ötven nyertese között két magyarországi személyiség, valamint egy szlovákiai magyar szervezet is lesz. Magyarországról Major Balázs régészt, történészt, közel-kelet szakértőt, illetve Kozma Imre atyát, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat alapítóját és vezetőjét tüntette ki a nemzetközi zsűri. Szlovákiából a Magyar Társadalmi és Közművelődési Szövetség (1993 előtti nevén: Csemadok) kapott díjat. Az EP által 2008-ban alapított elismerést olyan kivételes teljesítményt nyújtó személyeknek, illetve szervezeteknek ítélik oda, akik hozzájárultak a közös megértés, a polgárok és a tagállamok közötti szorosabb integráció előmozdításához, vagy az Európai Unió értékeinek képviselésére hivatott prog-

ramokat alakítottak ki. A két magyarországi díjazott szeptember 23-án Budapesten vehette át a díját, míg a felvidéki szervezet képviselőinek Dunaszerdahelyen adták át az elismerést szeptember 30-án.

CSÁKY PÁL KÉPVISELŐ AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG LASSÚ MUNKÁJÁT BÍRÁLTA

Az Európa Bizottság nehézkes működését bírálta szeptember közepén Csáky Pál szlovákiai magyar képviselő Strasbourgban, az Európai Parlament plenáris ülésén. A kritika jogos, hiszen a bürokratikus rendszerek következtében több ügy elintézése hónapokat, időnként éveket vesz igénybe. A Sokszínű Európa elnevezésű projekt meghirdetése is késik.

Csáky Pál, a Magyar Közösség Pártja európai parlamenti képviselője ezzel kapcsolatban egy konkrét példát is felhozott. „Az EU egyik problémája a hitelesség kérdése. Tavaly, 2015 elején volt egy vitám Timmermans alelnökkel a Petíciós Bizottságban az őshonos európai nemzeti kisebbségekről. Frans Timmermans akkor azt javasolta, írjak egy projektet az általam felvázolt problémák kezelésére. Megtettem, és a projekt az Európai Bizottságtól a legmagasabb szakmai besorolást kapta, s ugyanígy értékelte a projektet a LIBE szakbizottság is. Az Európai Parlament tavaly decemberi döntése alapján a projekt egymillió euró támogatással az Európai Unió idei költségvetésének részévé vált. A projekt neve Sokszínű Európa” – nyilatkozta a képviselő.

A program meghirdetése azóta is húzódik, holott az valóban segítséget nyújtana az őshonos kisebbségeknek. A Sokszínű Európa elnevezésű projektet a Bizottság máig sem hirdette meg.

Csáky elmondta: az EU „kormánya” idén januárra ígerte a program meghirdetését, de erre nem került sor. Utána februárra, áprilusra, majd júniusra ígérték a meghirdetést, s később szeptember eleje lett a meghirdetés ígért időpontja.

A Bizottság eljárása az MKP-s képviselő szerint elfogadhatatlan. Csáky Pál ezért levélben fordul Je-

an-Claude Junckerhez, az Európai Bizottság elnökéhez. Azt kéri, hogy októberig írják ki a programot, amennyiben ez nem történik meg, a sajtó képviselőihez fordul az ügyben. A politikus kiemelte: „Én nem vállalom annak ódiúmat, hogy a választóim az ilyen átgondolatlan bürokratikus lépések miatt hiteltelennek tartják az Európai Bizottságot vagy engem. Ha kell, akkor nagyobb konfliktust is felvállalok az őshonos kisebbségek támogatásának elősegítéséért.”

Időközben brüsszeli forrásokból megtudtuk, hogy Csáky képviselő inszisztenciája nyomán, az ígéretek szerint november 17-én meghirdetik az ominózus programot.

A MAGYAR OKTÓBERRŐL STRASBOURGBAN

Az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc 60. évfordulója alkalmából meghirdetett **emlékvé** ketében nemcsak Magyarországon és a külhoni magyarság körében, hanem Európa- és világszerte meg-

emlékezésekre kerül sor. Az Európai Parlament magyar néppárti küldöttsége szintén bekapcsolódott az évfordulói rendezvényekbe, „**Első a szabadság!**” (Freedom first!) jelmondatával utalva a magyar '56 egyetemes jelentőségére.

Tőkés László európai képviselő ez év júniusában az Európai Emlékezet és Lelkiismeret Platformjával és a budapesti Nemzeti Emlékezet Bizottságával közösen, az emlékvé részeképpen szervezett konferenciát **Brüsszelben**. Szeptember közepén hasonló emlékülésre került sor **Prágában**, a csehországi parlament égisze alatt, az előbbieket részvételével, valamint a Magyar Országgyűlés közreműködésével.

Az 1956-os forradalom és szabadságharc októberi emlékhónapja alkalmából erdélyi képviselőnk október 3-án **Strasbourgban**, az Európai Parlament plenáris ülésén elmondott felszólalásában méltatta a történelmi esemény jelentőségét. Egyebek mellett arra a történelmi folyamatra világított rá, melyet a magyar- ➤

▶ országi forradalom beindított, és amely az 1968-as **prágai tavaszon** és a '80-as években kibontakozott lengyel **Szolidaritás** szabadságmozgalmán át elvezetett a szovjet kommunizmus bukásához, utóbb pedig a megosztott Európa újraegyesüléséhez.

Az említett prágai emlékkonferencián **Karel Schwarzenberg** parlamenti külügyi bizottsági elnök, korábbi cseh külügyminiszter sajnálattal állapította meg, hogy míg a magyarok bátrak voltak, és mertek harcolni céljaikért, ezzel szemben a csehek (és szlová-

kok) erre nem voltak képesek 1968-ban. Tőkés László felszólalásában az európai szolidaritás szellemében hangsúlyozta, hogy az 1956-os szabadságharcosok példáját követve kell folytatnunk küzdelmünket minden elnyomó hatalom és totalitárius rezsim ellen. A **Visegrádi Együttműködés** országait közösen megszervezett történelmi múltjuk is arra predesztinálja, hogy immár az Európai közösség tagjaiként, együtt éltsék és folytassák közös szabadságharcaik hagyományát.

FELSZÓLALÁS

AZ 1956-OS MAGYAR FORRADALOM ÉS SZABADSÁGHARC 60. ÉVFORDULÓJA ALKALMÁBÓL

Hatvan éve annak, hogy **1956 októberében** a magyar nép példátlan egységben lázadt fel a kommunista diktatúra és az országát megszálló szovjet bolsevik uralom ellen.

Az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc **1968-ban** a prágai tavasszal, majd a **'80-as években** a lengyel Szolidaritás szabadságmozgalmával folytatódott. **1989** sorsfordító esztendejében közép- és kelet-európai népeink közös küzdelme vezetett el a szovjet kommunizmus bukásához, a rendszerváltozás pedig a megosztott Európa újraegyesüléséhez.

Az Európai Közösség egyik legfőbb alapértéke: a **szabadság**. Méltó, hogy közös történelmünk egyik legkiemelkedőbb eseményeként emlékezzünk meg a magyar '56-ról és azokról, akik életüket áldozták a szabadságért. Az ő példájukat követve kell folytatnunk harcunkat minden elnyomó hatalom és totalitárius rezsim ellen.

Strasbourg, 2016. október 3.

Tőkés László
EP-képviselő

KONCERT A JÓTÉKONYSÁG ÉS ÖSSZEFOGÁS JEGYÉBEN

A **Hangok és Harangok Klasszikus Zenei Fesztivál** koncertsorozat záró alkalmára október 1-jén **Nagyváradon** került sor, az olasz református templomban, előadók és hallgatók, meghívottak és érdeklődők, zenekedvelők és hívő emberek ünnepélyes egymásra találásával és örömteli együttlétében. A házigazdák az eseményt egyben az 56-s forradalmi emlékhónap nyitókoncertjeként hirdették meg.

A sorozat elindítója, a kiváló magyar hegedűművész, **Mága Zoltán** az elmúlt évek során azokról a jótékonysági koncertekről is ismertté vált, amelyeket katolikus és református templomokban, székesegyházakban, bazilikákban és zsinagógákban tartott, szerte a Kárpát-medencében, s amelyekkel nemcsak a magyar zenei kultúrát népszerűsítette, hanem jelentős összegű adományokkal tudta segíteni a hátrányos helyzetű embereket és közösségeket, számos templom felújításához is hozzájárulva.

Idén augusztusban egy új küldetésre vállalkozva elindította a Hangok és Harangok Klasszikus Zenei Fesztivált. A teljes Kárpát-medencében élő magyarságot megszólító rendezvénysorozat keretében Magyarország minden megyéjében, valamint Kárpátalján, Erdélyben, a Vajdaságban és a Felvidéken koncertezett meghívott zenésztársaival és sztárvendégeivel, különböző templomokban, vallván: „A templomi koncertnek varázslatos atmoszférája és különleges akusztikája van, ezen felül Isten háza jelképezi a befogadást, az emberek közötti egyenlőséget, és erősíti a felebaráti szeretetet.” Mága Zoltán törekvése az is, hogy a magyar zenei kincs erejével hivatkozva a társadalom széles rétegei között. Repertoárján ugyanakkor nemcsak magyar művek szerepelnek, hiszen bőven merít az egyetemes zeneirodalomból, ennek Nagyváradon is példáját adta. ▶

➤ A szombat esti rendezvényt **Török Sándor**, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület (KREK) presbiteri szövetségének és az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács Bihar megyei szervezetének elnöke konferálta, elmondva: a történelmi Magyarországot átfogó, 26 hangversenyből álló koncertsorozatnak **Semjén Zsolt** nemzetpolitikaért felelős miniszterelnök-helyettes volt a fővédnöke. Az ünnepélyes nyitókoncertet augusztus 21-én Budapesten, a Szent István-bazilika előtt tartották, **Balog Zoltánnak**, az emberi erőforrások miniszterének és **Erdő Péter** bíborosnak, Magyarország primásának a védnökségével. A sorozatszáró koncert lelkési védnökéül **Tőkés László** váradolaszi lelképásztort, a KREK korábbi püspökét, európai parlamenti képviselőt kérték fel, akinek javaslatára az ez alkalommal összegyűlő perselypénzt és adományokat a **resicabányai** székhelyű Templom és Iskola Szórványegyesület támogatására, a **Krassó-Szörény** megyében élő magyarság diakóniai megsegítésére, illetve a dél-dunai Újmoldova Magyar Házának felújítására ajánlották fel. A kedvezményezettek nevében **Megyasszai Attila** resicabányai református lelképásztor mondott köszönetet a jólékű adományokért, önzetlen segítségért, vázolvva szórványbeli küzdelmeiket és törekvéseiket.

Rövid köszöntőbeszédében Tőkés László üdvözölte a vendég előadókat és a templomot megtöltő publikumot, majd a koncertsorozat címének kapcsán a **harangszó** üzenetéről szolt, az öröm és hálaadás jegyében. Méltatta Mága Zoltán eddigi munkásságát, különös tekintettel a rászorulókat érdeklő jótékonykodásai, a kisebbségben élő közösségekre irányított figyelmére és a határok fölötti nemzeti egységet kidomborító következetes ténykedése fényében. A művész korábbi koncertsorozatai között ez utóbbi is, valamint a rendkívül népszerű újévi hangversenyei – amelyek a televízióknak köszönhetően az egész világ magyarságához eljutnak – testvéri együvé tartozásunkat hirdetik hitünkben és magyarságunkban, akár csak a déli harangszó. Ugyanakkor ezek az alkalmak egyszerre **kulturális**

és **karitatív események**. A püspök emlékeztetett: krisztusi példát követ minden lelket építő és ihletettség gyönyörködtető művész és minden adakozó: „Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztusnak jótéteményét, hogy gazdag lévén, szegénnyé lett érettetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok. (2Kor 8,9) S noha nem bővelkedünk anyagiakban, és meg is próbált minket a történelem alaposan, de ahogy a Szentírásban írva vagyon: „a nyomorúság sok próbái közt is bőséges az ő örömük és igen nagy

szegénységük jószívűségük gazdagságává növekedett”. (2Kor 8,2) Tőkés László abbéli meggyőződését is megosztotta a hallgatósággal, hogy bár 1920 óta a nemzet egészét, illetve részeit határok választják el egymástól, a nagyváradi koncert és az egész zenei fesztivál minden állomása újbóli egymásra találásunk áldott ünnepévé

nemesült. Azzal a sokatmondó üzenettel, hogy: **legyünk egyek** az emlékezésben, egyek a szeretetben és a szolgálatban, egyek a kultúrában és a jókedvű, közcélú adakozásban. Napjaink kihívásaira és az európai politikai vitákra célozva hozzátette: „Ezekben a nehéz időkben választás előtt áll a nemzet: ha széthúzzunk, védtelenek vagyunk – de hogyha összefogunk, a lehetetlennel is sikerrel megbirkózunk.”

Mága Zoltán a maga során megköszönte a meghívást, majd társaival egyetemben nagy sikerű, sorozatos vastapsokat kiváltó zenés műsort mutatott be. A Prima Primmissima-díjas hegedűművészt a **Primarius** szimfonikus zenekar kísérte, énekszámokkal egy operaezenes házaspár szolgált: a győri születésű **Lukács Gyöngyi** szoprán és a kolozsvári származású **Alexandru Agache** bariton, az világ operaszínpadainak ünnepelt sztárjai. **Vadász Károly** cimbalomművész közreműködése különleges színfoltja volt az estnek. A zeneszámok között azt is megtudhatta a közönség, hogy a hegedűművész külön 5 millió forintnyi támogatást nyújt rászoruló nagyváradi, bihari és erdélyi iskolásoknak abból a közel százmilliósi bevételből, amely a Hangok és Harangok Klasszikus Zenei Fesztivál során keletkezett. Ráadásul pedig ő maga is felajánl egy-millió forintot a krassó-szörényi magyar szórványnak a 2017. január elsején rendezendő Budapesti Újévi Koncertjének bevételéből. Ugyanebből több millió forinttal támogatja majd a hangversenyeinek otthont adott templomok felújítási munkálatait is.

TŐKÉS LÁSZLÓ KITÜNTETÉSE ÜGYÉBEN PER FOLYIK BUKARESTBEN

A bukaresti táblabíróság hozhat döntést Tőkés László érdemrendperében, melyben az EP-képviselő arra kéri az igazságszolgáltatást, hogy érvénytelenítse azt az államfői rendeletet, mellyel Klaus Iohannis megfosztotta a Románia Csillaga nevű állami kitüntetésétől.

A Bukaresti Ítéletábla a per előkészítési fázisában felszólította az államelnöki, illetve a miniszterelnöki hivatalt, hogy Tőkés László beadványára tegyen le válasziratot. Klaus Iohannis június 10-én Bukarestből feladott levelét négy hét után, július 8-án kézbesítette Tőkés László Marosvásárhelyen élő ügyvédjének, Kincses Elődnek a posta. Válasziratában az államfő nem létező törvencikkelyekre hivatkozik, miszerint nem tekinthet el a Királyhágómelléki Református Egyházkerület korábbi püspöke kitüntetésének visszavonását javasoló becsületbírósági döntéstől. Ugyanakkor, írja Iohannis, az igazságszolgáltatást is törvény kötelezi arra, hogy utasítsa el az európai parlamenti képviselő kérését. „Mindez mese, ilyen törvencikkelyek nem léteznek. Mi több, jogi precedens van arra, hogy a bíróság hatályon kívül helyezte az elnök döntését” – mondta Kincses Előd a sajtónak.

Iohannishoz hasonlóan a miniszterelnök is egy olyan válasziratot fogalmazott meg, mely hemzseg a pontatlanságoktól és csúsztatásoktól. Dacian Cioloș – aki az államfői dekrétum ellenjegyzőjeként került képbe – arra kéri a bíróságot, hogy utasítsa el Tőkés László panaszát, mivel felperesként egyrészt nem bélyegezte azt fel, másrészt nem nyújtott be előzetes panaszt a kormányhoz. „Mindez nem felel meg az igazságnak, hisz felbélyegeztük a beadványt, és nem voltunk kötelesek a kormányhoz fordulni, mihelyt a rendeletet Iohannis

dó visszavonni azt a törvénytelennek vélt rendeletét, mellyel megfosztotta Tőkés Lászlót a magas rangú állami kitüntetésétől. Utóbbi úgy véli, az elnöknek semmiféle jogalapja nem volt az érdemrend visszavonására. A törvény szerint csak a letöltendő börtönbüntetésre ítélt személyektől kell kötelező módon visszavenni a kitüntetést, valamint azokat foszthatják meg az érdemrendtől, akik elkövetett tetteik által arra méltánytalanná válnak. Az elmúlt időszakban tizenegy kitüntetettet ítélték letöltendő börtönbüntetésre, azonban sem az érdemrend becsületbírósága, sem az államelnök nem kezdeményezte kitüntetésük visszavonását.

Temesvár hőse 2009-ben kapta meg Traian Bănescu volt román elnöktől a Románia Csillaga érdemrend állami kitüntetést az 1989-es forradalomban játszott szerepéért, annak huszadik évfordulóján. Az elismerés visszavonását Victor Ponta volt szocialista kormányfő kezdeményezte 2013-ban, miután Tőkés László egy tusnádfürdői fórumon felvetette – bár már nem is először –, hogy Magyarország vállaljon

védnökséget az erdélyi magyarság fölött. Ezelőtt két és fél évvel, 2013 novemberében jelentették be, hogy a Románia Csillaga érdemrend becsületbírósága – több szocialista tagja indítványára – méltatlannak minősítette Tőkés Lászlót a román állami kitüntetésre, és úgy döntött: az EP-képviselő kitüntetésének visszavonását kéri az államfőtől. Aminek az erdélyi magyarság által is megválasztott Iohannis sietett is eleget tenni.

Időközben a fővárosi tábla október 11-ére tűzte ki a per első tárgyalását, ekkor viszont procedurális indokkal egy hónappal elodázta.

hozta, Cioloș mindössze ellenjegyezte” – magyarázta Kincses. A püspök jogi képviselője azt is furcsállja, hogy a miniszterelnök teljesen megalapozottnak tartja az államfő döntését, hiszen, amint írja, Klaus Iohannis nem bírálhatja fölül az érdemrend becsületbíróságának a határozatát – holott valójában az mindössze konzultatív jellegű. Ezt a bíróság is kimondta, amikor hónapokkal ezelőtt azzal hátrította el a javaslat elemzését, hogy az nem számít adminisztratív döntésnek.

Mint ismert, a felek azért kerültek bíróság elé, mert Iohannis államfő a felszólítás ellenére sem volt hajlan-